

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Zmiana dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej z myślą o realizacji nowych celów klimatycznych na 2030 r.

(2022/C 301/15)

Sprawozdawca:	Rafał Kazimierz TRZASKOWSKI (PL/EPL), prezydent miasta stołecznego Warszawy
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej (wersja przekształcona)
	COM(2021) 558 – 2021/0203 (COD)
	SEC(2021) 558 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 623 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 624 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 625 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 626 – 2021/0203 (COD)
	SWD(2021) 627 – 2021/0203 (COD)

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 16

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Sprawiedliwa transformacja w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej Unii do 2050 r. ma kluczowe znaczenie dla Europejskiego Zielonego Ładu. Ubóstwo energetyczne jest kluczowym tematem pakietu legislacyjnego zatytułowanego „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, który ma ułatwić sprawiedliwą transformację energetyczną. Na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944⁽¹⁾ Komisja przedstawiła orientacyjne wytyczne dotyczące odpowiednich wskaźników służących do pomiaru ubóstwa energetycznego i określenia, czym jest „znacząca liczba gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym”⁽²⁾. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 i 2009/73/WE⁽³⁾ wymagają od państw członkowskich przyjęcia odpowiednich środków w celu zajęcia się przypadkami ubóstwa energetycznego wszędzie tam, gdzie zostaną one stwierdzone, w tym środków odnoszących się do szerszego kontekstu ubóstwa.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Zalecenie Komisji dotyczące ubóstwa energetycznego, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).</p>	<p>Sprawiedliwa transformacja w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej Unii do 2050 r. ma kluczowe znaczenie dla Europejskiego Zielonego Ładu. Ubóstwo energetyczne jest kluczowym tematem pakietu legislacyjnego zatytułowanego „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, który ma ułatwić sprawiedliwą transformację energetyczną. Na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944⁽¹⁾ Komisja przedstawiła orientacyjne wytyczne dotyczące odpowiednich wskaźników służących do pomiaru ubóstwa energetycznego i określenia, czym jest „znacząca liczba gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym”⁽²⁾. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 i 2009/73/WE⁽³⁾ wymagają od państw członkowskich przyjęcia odpowiednich środków w celu zajęcia się przypadkami ubóstwa energetycznego wszędzie tam, gdzie zostaną one stwierdzone, niezależnie od tego, czy dotyczą one gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji, przedsiębiorstw, a zwłaszcza małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, czy też użytkowników mobilności uwzględnić środki odnoszące się do szerszego kontekstu ubóstwa.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).</p> <p>⁽²⁾ Zalecenie Komisji dotyczące ubóstwa energetycznego, C(2020) 9600 final.</p> <p>⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).</p>

Poprawka 2

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Stosowanie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” powinno być korzystne dla gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach, odbiorców wrażliwych, w tym użytkowników końcowych, osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem energetycznym oraz osób zajmujących mieszkania socjalne. We wdrażaniu środków w zakresie efektywności energetycznej należy jako priorytet traktować poprawę sytuacji tych osób i gospodarstw domowych lub łagodzenie ubóstwa energetycznego. Całościowe podejście do kształtowania polityki oraz wdrażania polityk i środków wymaga od państw członkowskich dopilnowania, by inne polityki i środki nie miały negatywnego wpływu na te osoby i gospodarstwa domowe.</p>	<p>Stosowanie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” powinno być korzystne dla gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach, dla mikro-przedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, odbiorców wrażliwych, w tym użytkowników końcowych, osób dotkniętych lub zagrożonych ubóstwem energetycznym i ubóstwem w zakresie mobilności oraz osób zajmujących mieszkania socjalne. We wdrażaniu środków w zakresie efektywności energetycznej należy jako priorytet traktować poprawę sytuacji tych osób i gospodarstw domowych lub łagodzenie ubóstwa energetycznego. Całościowe podejście do kształtowania polityki oraz wdrażania polityk i środków wymaga od państw członkowskich dopilnowania, by inne polityki i środki nie miały bezpośredniego lub pośredniego negatywnego wpływu na te osoby i gospodarstwa domowe.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 3

Motyw 25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Optymalnym rozwiązaniem byłoby osiągnięcie celu efektywności energetycznej w wyniku skumulowanego wdrożenia konkretnych krajowych i europejskich środków wspierających efektywność energetyczną w różnych dziedzinach. Od państw członkowskich należy wymagać ustalenia krajowych strategii i środków w dziedzinie efektywności energetycznej. Komisja powinna ocenić wspomniane strategie i środki oraz poszczególne działania każdego państwa członkowskiego wraz z danymi dotyczącymi dokonanych postępów, aby oszacować, na ile prawdopodobne jest osiągnięcie ogólnego celu Unii oraz w jakim zakresie poszczególne działania są wystarczające do zrealizowania celu wspólnego.</p>	<p>Optymalnym rozwiązaniem byłoby osiągnięcie celu efektywności energetycznej w wyniku skumulowanego wdrożenia konkretnych lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich środków wspierających efektywność energetyczną w różnych dziedzinach. Od państw członkowskich należy wymagać ustalenia krajowych strategii i środków w dziedzinie efektywności energetycznej. Komisja powinna ocenić wspomniane strategie i środki oraz poszczególne działania każdego państwa członkowskiego wraz z danymi dotyczącymi dokonanych postępów, aby oszacować, na ile prawdopodobne jest osiągnięcie ogólnego celu Unii oraz w jakim zakresie poszczególne działania są wystarczające do zrealizowania celu wspólnego.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 4

Motyw 28

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby wywiązać się ze swojego obowiązku, państwa członkowskie powinny skupić się na zużyciu energii końcowej przez wszystkie obiekty użyteczności publicznej i obiekty instytucji publicznych. Aby określić zakres adresatów, państwa członkowskie powinny stosować definicję instytucji zamawiających zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE ⁽¹⁾. Obowiązek ten można wypełnić poprzez zmniejszenie zużycia energii końcowej w dowolnym obszarze sektora publicznego, w tym w obszarach transportu, budynków użyteczności publicznej, opieki zdrowotnej, planowania przestrzennego, gospodarki wodnej, oczyszczania ścieków, uzdatniania wody, gospodarowania odpadami, systemów ogrzewania i chłodzenia, dystrybucji, dostaw i magazynowania energii, oświetlenia publicznego, planowania infrastruktury. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne dla instytucji publicznych, państwa członkowskie powinny ustanowić platformy cyfrowe lub narzędzia do zbierania zagregowanych danych dotyczących zużycia od instytucji publicznych, podawania ich do wiadomości publicznej i zgłaszania tych danych Komisji.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).</p>	<p>Aby wywiązać się ze swojego obowiązku, państwa członkowskie powinny skupić się na zużyciu energii końcowej przez wszystkie obiekty użyteczności publicznej i obiekty instytucji publicznych. Aby określić zakres adresatów, państwa członkowskie powinny stosować definicję instytucji zamawiających zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE ⁽¹⁾. Obowiązek ten można wypełnić poprzez zmniejszenie zużycia energii końcowej w dowolnym obszarze sektora publicznego, w tym w obszarach transportu, budynków użyteczności publicznej, opieki zdrowotnej, planowania przestrzennego, gospodarki wodnej, oczyszczania ścieków, uzdatniania wody, gospodarowania odpadami, systemów ogrzewania i chłodzenia, dystrybucji, dostaw i magazynowania energii, oświetlenia publicznego, planowania infrastruktury. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne dla organów lokalnych i regionalnych oraz innych instytucji publicznych, państwa członkowskie powinny ustanowić platformy cyfrowe lub narzędzia do zbierania zagregowanych danych dotyczących zużycia od wszystkich instytucji publicznych, podawania ich do wiadomości publicznej i zgłaszania tych danych Komisji. Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby władze lokalne i regionalne oraz inne organy publiczne były odpowiednio przygotowane do gromadzenia takich danych.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 5

Motyw 29

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie powinny odgrywać wzorcową rolę, zapewniając, aby w przypadku wszystkich umów o poprawę efektywności energetycznej i systemów zarządzania energią postępowania były przeprowadzane w sektorze publicznym zgodnie z normami europejskimi lub międzynarodowymi lub aby w obszarach sektora publicznego, które zużywają dużo energii, były w dużym stopniu stosowane audyty energetyczne.</p>	<p>Państwa członkowskie, regiony i władze lokalne powinny odgrywać wzorcową rolę, zapewniając, aby w przypadku wszystkich umów o poprawę efektywności energetycznej i systemów zarządzania energią postępowania były przeprowadzane w sektorze publicznym zgodnie z normami europejskimi lub międzynarodowymi lub aby w obszarach sektora publicznego, które zużywają dużo energii, były w dużym stopniu stosowane audyty energetyczne. W tym celu państwa członkowskie powinny zapewnić jasne wytyczne i procedury dotyczące stosowania tych instrumentów.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 6

Motyw 30

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zachęca się organy publiczne do pozyskiwania wsparcia od podmiotów takich jak agencje ds. zrównoważonej energii, w stosownych przypadkach ustanowione na szczeblu regionalnym lub lokalnym. Organizacja tych agencji zazwyczaj odzwierciedla indywidualne potrzeby organów publicznych w danym regionie lub działających w określonym obszarze sektora publicznego. Scentralizowane agencje mogą lepiej zaspokajać potrzeby i działać skuteczniej pod innymi względami, na przykład w mniejszych lub scentralizowanych państwach członkowskich lub w odniesieniu do złożonych lub międzyregionalnych aspektów, takich jak systemy ogrzewania i chłodzenia. Agencje ds. zrównoważonej energii mogą pełnić rolę punktów kompleksowej obsługi na podstawie art. 21. Agencje te są często odpowiedzialne za opracowywanie lokalnych lub regionalnych planów obniżenia emisyjności, które mogą również obejmować inne środki obniżania emisyjności, takie jak wymiana kotłów na paliwa kopalne, oraz za wspieranie organów publicznych we wdrażaniu polityk związanych z energią. Agencje ds. zrównoważonej energii lub inne podmioty wspierające władze regionalne i lokalne mogą posiadać jasne kompetencje, cele i zasoby w dziedzinie zrównoważonej energii. Agencje ds. zrównoważonej energii można zachęcać do rozważenia inicjatyw podejmowanych w ramach Porozumienia Burmistrzów, które skupia instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym dobrowolnie zaangażowane w realizację unijnych celów w zakresie klimatu i energii, oraz innych istniejących inicjatyw w tym zakresie. Plany obniżenia emisyjności powinny być powiązane z planami rozwoju terytorialnego i uwzględniać kompleksową ocenę, którą powinny przeprowadzić państwa członkowskie.</p>	<p>Zachęca się organy publiczne do pozyskiwania wsparcia od podmiotów takich jak agencje ds. zrównoważonej energii, w stosownych przypadkach ustanowione na szczeblu regionalnym lub lokalnym. Organizacja tych agencji zazwyczaj odzwierciedla indywidualne potrzeby organów publicznych w danym regionie lub działających w określonym obszarze sektora publicznego. Scentralizowane agencje mogą lepiej zaspokajać potrzeby i działać skuteczniej pod innymi względami, na przykład w mniejszych lub scentralizowanych państwach członkowskich lub w odniesieniu do złożonych lub międzyregionalnych aspektów, takich jak systemy ogrzewania i chłodzenia. Agencje ds. zrównoważonej energii mogą pełnić rolę punktów kompleksowej obsługi na podstawie art. 21. Agencje te są często odpowiedzialne za opracowywanie lokalnych lub regionalnych planów obniżenia emisyjności, które mogą również obejmować inne środki obniżania emisyjności, takie jak wymiana kotłów na paliwa kopalne, oraz za wspieranie organów publicznych we wdrażaniu polityk związanych z energią. Agencje ds. zrównoważonej energii lub inne podmioty wspierające władze regionalne i lokalne mogą posiadać jasne kompetencje, cele i zasoby w dziedzinie zrównoważonej energii. Agencje ds. zrównoważonej energii można zachęcać do rozważenia inicjatyw podejmowanych przez władze lokalne i regionalne w celu przeciwdziałania zmianie klimatu, za pomocą planów, które opracowały w tej dziedzinie na mocy swego mandatu prawnego lub na zasadzie dobrowolności, także w ramach Porozumienia Burmistrzów, które skupia instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym dobrowolnie zaangażowane w realizację unijnych celów w zakresie klimatu i energii, oraz innych istniejących inicjatyw w tym zakresie. Plany na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu powinny być powiązane z planami rozwoju terytorialnego i uwzględniać kompleksową ocenę, którą powinny przeprowadzić państwa członkowskie. Plany te należy uwzględnić również w ramach planowania w zakresie energii i klimatu na szczeblu krajowym, poczynając od okresowych przeglądów krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu: należałoby odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 7

Motyw 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie powinny wspierać instytucje publiczne w planowaniu i przyjmowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, poprzez dostarczanie wytycznych promujących możliwości budowania kompetencji i szkoleń oraz zachęcanie do współpracy między instytucjami publicznymi, w tym między agencjami. W tym celu państwa członkowskie mogłyby utworzyć krajowe centra kompetencji w zakresie złożonych kwestii, takich jak doradzanie lokalnym lub regionalnym agencjom energetycznym w sprawach dotyczących systemów ciepłowniczych lub chłodniczych.</p>	<p>Państwa członkowskie powinny wspierać władze lokalne i regionalne oraz inne instytucje publiczne w planowaniu i przyjmowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, poprzez dostarczanie wsparcia finansowego i technicznego oraz przedkładanie planów mających na celu rozwiązanie problemu braku siły roboczej potrzebnej na wszystkich etapach transformacji ekologicznej, w tym rzemieślników, a także wysoko wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinie technologii ekologicznych, naukowców zajmujących się zastosowaniami i innowatorów. Państwa członkowskie powinny wspomagać organy publiczne w uwzględnianiu szerszych korzyści wykraczających poza oszczędność energii, takich jak zdrowe wewnętrzne warunki klimatyczne dzięki lepszej jakości powietrza w pomieszczeniach i lepszemu stanowi środowiska oraz poprawa jakości życia, zwłaszcza w przypadku szkół, placówek opieki dziennej, mieszkalnictwa chronionego, placówek opiekuńczo-pielęgnacyjnych i szpitali. Państwa członkowskie powinny zadbać o dostarczenie wytycznych promujących możliwości budowania kompetencji i szkoleń oraz o zachęcanie do współpracy między instytucjami publicznymi, w tym między agencjami. W tym celu państwa członkowskie mogłyby utworzyć krajowe i regionalne centra kompetencji w zakresie złożonych kwestii, takich jak doradzanie lokalnym lub regionalnym agencjom energetycznym w sprawach dotyczących systemów ciepłowniczych lub chłodniczych.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 8

Motyw 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Obok przemysłu głównymi użytkownikami energii i głównym źródłem emisji są budynki i transport⁽¹⁾. Budynki odpowiadają za około 40 % całkowitego zużycia energii w Unii i za 36 % unijnej emisji gazów cieplarnianych z energii⁽²⁾. Komunikat Komisji pt. „Fala renowacji”⁽³⁾ odnosi się do podwójnego wyzwania w zakresie efektywności energetycznej i zasobooszczędności oraz przystępności cenowej w sektorze budowlanym i przyświeca mu cel podwojenia wskaźnika renowacji. Skupiono się w nim na budynkach o najgorszej charakterystyce energetycznej, ubóstwie energetycznym i budynkach użyteczności publicznej. Ponadto budynki mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności pod względem emisji gazów cieplarnianych do 2050 r. Budynki będące własnością instytucji publicznych stanowią znaczną część zasobów budowlanych i są mocno wyeksponowane w życiu publicznym. Należy zatem ustanowić roczny wskaźnik renowacji w odniesieniu do budynków będących własnością instytucji publicznych na terytorium państw członkowskich oraz przez nie zajmowanych w celu poprawy ich charakterystyki energetycznej. Zachęca się państwa członkowskie do ustalenia wyższego wskaźnika renowacji, w przypadkach gdy jest to opłacalne w ramach renowacji ich zasobów budowlanych zgodnie z ich długoterminowymi strategiami renowacji lub krajowymi programami renowacji. Wskaźnik ten nie powinien naruszać obowiązków odnoszących się do budynków o niemal zerowym zużyciu energii, określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE⁽⁴⁾.</p>	<p>Obok przemysłu głównymi użytkownikami energii i głównym źródłem emisji są budynki i transport⁽¹⁾. Budynki odpowiadają za około 40 % całkowitego zużycia energii w Unii i za 36 % unijnej emisji gazów cieplarnianych z energii⁽²⁾. Komunikat Komisji pt. „Fala renowacji”⁽³⁾ odnosi się do podwójnego wyzwania w zakresie efektywności energetycznej i zasobooszczędności oraz przystępności cenowej w sektorze budowlanym i przyświeca mu cel podwojenia wskaźnika renowacji. Skupiono się w nim na budynkach o najgorszej charakterystyce energetycznej, ubóstwie energetycznym i budynkach użyteczności publicznej. Ponadto budynki mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności pod względem emisji gazów cieplarnianych do 2050 r. Budynki będące własnością instytucji publicznych stanowią znaczną część zasobów budowlanych i są mocno wyeksponowane w życiu publicznym. Należy zatem ustanowić roczny wskaźnik renowacji w odniesieniu do budynków będących własnością instytucji publicznych na terytorium państw członkowskich oraz przez nie zajmowanych w celu poprawy ich charakterystyki energetycznej. Zachęca się państwa członkowskie do ustalenia wyższego wskaźnika renowacji, w przypadkach gdy jest to opłacalne w ramach renowacji ich zasobów budowlanych zgodnie z ich długoterminowymi strategiami renowacji lub krajowymi programami renowacji. Wskaźnik ten nie powinien naruszać obowiązków odnoszących się do budynków o niemal zerowym zużyciu energii, określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE⁽⁴⁾.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podczas kolejnego przeglądu dyrektywy 2010/31/UE Komisja powinna ocenić postępy osiągnięte przez państwa członkowskie w zakresie renowacji budynków instytucji publicznych. Komisja powinna rozważyć przedłożenie wniosku ustawodawczego w sprawie zmiany wskaźnika renowacji, z uwzględnieniem postępów osiągniętych przez państwa członkowskie, istotnych zmian związanych z rozwojem gospodarczym lub technicznym lub, w razie potrzeby, zobowiązań Unii w zakresie obniżenia emisyjności i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. Przewidziany w niniejszej dyrektywie obowiązek przeprowadzania renowacji budynków instytucji publicznych stanowi uzupełnienie wspomnianej dyrektywy, która zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby przy wykonywaniu ważniejszej renowacji istniejących budynków ich charakterystyka energetyczna została poprawiona tak, aby spełniała wymogi dotyczące budynków o niemal zerowym zużyciu energii.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p> <p>⁽²⁾ Zob. sprawozdanie IRP z 2020 r. nt. efektywnego gospodarowania zasobami i zmiany klimatu (Resource Efficiency and Climate Change) oraz sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z 2019 r. w sprawie rozbieżności między potrzebami a perspektywami w zakresie redukcji emisji (Emissions Gap Report). Podane wartości odnoszą się do użytkowania i eksploatacji budynków, z uwzględnieniem emisji pośrednich w sektorze energii elektrycznej i ciepła, a nie do ich pełnego cyklu życia. Szacuje się, że wbudowana emisja dwutlenku węgla w budownictwie odpowiada za około 10 % całkowitej rocznej emisji gazów cieplarnianych na całym świecie.</p> <p>⁽³⁾ COM(2020) 662 final.</p> <p>⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>Podczas kolejnego przeglądu dyrektywy 2010/31/UE Komisja powinna ocenić postępy osiągnięte przez państwa członkowskie w zakresie renowacji budynków instytucji publicznych. Komisja powinna rozważyć przedłożenie wniosku ustawodawczego w sprawie zmiany wskaźnika renowacji, z uwzględnieniem postępów osiągniętych przez państwa członkowskie, istotnych zmian związanych z rozwojem gospodarczym lub technicznym lub, w razie potrzeby, zobowiązań Unii w zakresie obniżenia emisyjności i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. Przewidziany w niniejszej dyrektywie obowiązek przeprowadzania renowacji budynków instytucji publicznych stanowi uzupełnienie wspomnianej dyrektywy, która zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby przy wykonywaniu ważniejszej renowacji istniejących budynków ich charakterystyka energetyczna została poprawiona tak, aby spełniała wymogi dotyczące budynków o niemal zerowym zużyciu energii <i>tam, gdzie ma to zastosowanie. Komisja Europejska i państwa członkowskie przedstawią dodatkowe wytyczne w sprawie gruntownej renowacji budynków o wartości historycznej: zostaną też wdrożone konkretne inicjatywy mające na celu wspieranie renowacji takich budynków, w tym różne rodzaje działań na rzecz poprawy ich charakterystyki energetycznej.</i></p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 562 final.</p> <p>⁽²⁾ Zob. sprawozdanie IRP z 2020 r. nt. efektywnego gospodarowania zasobami i zmiany klimatu (Resource Efficiency and Climate Change) oraz sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z 2019 r. w sprawie rozbieżności między potrzebami a perspektywami w zakresie redukcji emisji (Emissions Gap Report). Podane wartości odnoszą się do użytkowania i eksploatacji budynków, z uwzględnieniem emisji pośrednich w sektorze energii elektrycznej i ciepła, a nie do ich pełnego cyklu życia. Szacuje się, że wbudowana emisja dwutlenku węgla w budownictwie odpowiada za około 10 % całkowitej rocznej emisji gazów cieplarnianych na całym świecie.</p> <p>⁽³⁾ COM(2020) 662 final.</p> <p>⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 9

Motyw 34

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W 2020 r. ponad połowa ludności świata mieszka na obszarach miejskich. Szacuje się, że do 2050 r. odsetek ten wzrośnie do 68 %⁽¹⁾. Ponadto połowa infrastruktury miejskiej do 2050 r. jeszcze nie została zbudowana⁽²⁾. Miasta i obszary metropolitalne to ośrodki działalności gospodarczej, tworzenia wiedzy, innowacji i nowych technologii. Miasta wpływają na jakość życia obywateli, którzy w nich mieszkają lub pracują. Państwa członkowskie powinny wspierać gminy pod względem technicznym i finansowym. Niektóre gminy i inne instytucje publiczne w państwach członkowskich wdrożyły już zintegrowane podejście do oszczędności energii i zaopatrzenia w energię, na przykład poprzez plany działania w zakresie zrównoważonej energii w rodzaju planów opracowanych w ramach inicjatywy Porozumienia Burmistrzów, jak również zintegrowane podejście w zakresie obszarów miejskich, które wykracza poza jednostkowe interwencje w budynkach lub środkach transportu.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>	<p>W 2020 r. ponad połowa ludności świata mieszka na obszarach miejskich. Szacuje się, że do 2050 r. odsetek ten wzrośnie do 68 %⁽¹⁾. Ponadto połowa infrastruktury miejskiej do 2050 r. jeszcze nie została zbudowana⁽²⁾. Miasta i obszary metropolitalne to ośrodki działalności gospodarczej, tworzenia wiedzy, innowacji i nowych technologii. Miasta wpływają na jakość życia obywateli, którzy w nich mieszkają lub pracują. Państwa członkowskie powinny wspierać władze lokalne pod względem technicznym i finansowym. Niektóre władze lokalne i regionalne i inne instytucje publiczne w państwach członkowskich wdrożyły już zintegrowane podejście do oszczędności energii, zaopatrzenia w energię i zrównoważonej mobilności, na mocy swego mandatu prawnego lub na zasadzie dobrowolności, na przykład poprzez plany działania w zakresie zrównoważonej energii w rodzaju planów opracowanych w ramach Porozumienia Burmistrzów, jak również zintegrowane podejście w zakresie obszarów miejskich, takie jak plany opracowane w ramach zrównoważonej mobilności miejskiej, które wykracza poza jednostkowe interwencje w budynkach lub środkach transportu. Potrzebne są dalsze wysiłki na rzecz poprawy efektywności energetycznej mobilności miejskiej, zarówno transportu pasażerskiego, jak i towarowego. Biorąc pod uwagę znaczne dodatkowe wysiłki wymagane od władz lokalnych i regionalnych, które zajmują czołową pozycję w procesie transformacji energetycznej, należy zadbać o to, aby miały one łatwy dostęp do niezbędnego wsparcia finansowego z instrumentów europejskich na realizację własnych programów zielonej transformacji, planów działania w sprawie zrównoważonej energii i klimatu oraz programów zrównoważonej mobilności miejskiej. W tym celu zwróci się szczególną uwagę na wdrażanie środków, które już istnieją w obecnych ramach prawnych. Jest to istotne na przykład w całym cyklu wdrażania funduszy europejskich, takich jak WRF i Next Generation EU, w tym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, funduszy strukturalnych i funduszy polityki spójności, Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, a także instrumentów finansowych i pomocy technicznej dostępnych w ramach InvestEU. Kapitalne znaczenie ma aktywne zaangażowanie regionów i, w stosownych przypadkach, władz lokalnych, w opracowywanie i wdrażanie umów partnerstwa i programów operacyjnych oraz zapewnienie bezpośredniego wsparcia dla zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, jak również zapewnienie wystarczających zasobów w ramach celu polityki, jakim jest bardziej przyjazna dla środowiska, niskoemisyjna i przechodząca ku gospodarce zeroemisyjnej oraz odporna Europa.</p> <p>⁽¹⁾ https://www.unfpa.org/world-population-trends ⁽²⁾ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 10

Motyw 36

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wszystkie podmioty publiczne inwestujące zasoby publiczne w drodze zamówień publicznych powinny dawać przykład przy udzielaniu zamówień i koncesji przez wybieranie produktów, usług, robót budowlanych i budynków o najlepszej charakterystyce energetycznej, również w odniesieniu do zamówień publicznych, które nie podlegają szczególnym wymogom na podstawie dyrektywy 2009/30/WE. W tym kontekście we wszystkich postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i koncesji o wartości powyżej progów określonych w art. 6 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁽¹⁾, art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽²⁾ oraz art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE należy uwzględnić charakterystykę energetyczną produktów, budynków i usług określoną w prawie unijnym lub krajowym, traktując priorytetowo zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”.</p> <p>(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).</p> <p>(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).</p>	<p>Wszystkie podmioty publiczne inwestujące zasoby publiczne w drodze zamówień publicznych powinny dawać przykład przy udzielaniu zamówień i koncesji przez wybieranie produktów, usług, robót budowlanych i budynków o najlepszej charakterystyce energetycznej, również w odniesieniu do zamówień publicznych, które nie podlegają szczególnym wymogom na podstawie dyrektywy 2009/30/WE; kryteria dotyczące zielonych zamówień publicznych oraz zamówień publicznych wspomagających zamknięcie obiegu w gospodarce należy stosować jako wytyczne w tym zakresie. W tym kontekście we wszystkich postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i koncesji o wartości powyżej progów określonych w art. 6 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁽¹⁾, art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽²⁾ oraz art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE należy uwzględnić charakterystykę energetyczną produktów, budynków i usług określoną w prawie unijnym lub krajowym, traktując priorytetowo zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”.</p> <p>(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).</p> <p>(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 11

Motyw 39

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Ważne jest, aby państwa członkowskie udzielały instytucjom publicznym niezbędnego wsparcia we wprowadzaniu wymagań w zakresie efektywności energetycznej w zamówieniach publicznych oraz, w stosownych przypadkach, w stosowaniu zielonych zamówień publicznych, zapewniając niezbędne wytyczne i metody przeprowadzania oceny kosztów w całym cyklu życia oraz skutków i kosztów środowiskowych. Oczekuje się, że dobrze zaprojektowane narzędzia, w szczególności narzędzia cyfrowe, ułatwią postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i zmniejszą koszty administracyjne, zwłaszcza w mniejszych państwach członkowskich, które mogą nie posiadać wystarczających zdolności do przygotowywania ofert. W tym względzie państwa członkowskie powinny aktywnie propagować korzystanie z narzędzi cyfrowych i współpracę między instytucjami zamawiającymi, w tym ponad granicami, w celu wymiany najlepszych praktyk.</p>	<p>Ważne jest, aby państwa członkowskie udzielały władzom lokalnym, regionalnym i innym instytucjom publicznym niezbędnego wsparcia we wprowadzaniu wymagań w zakresie efektywności energetycznej w zamówieniach publicznych oraz, w stosownych przypadkach, w stosowaniu zielonych zamówień publicznych, zapewniając niezbędne wytyczne i metody przeprowadzania oceny kosztów w całym cyklu życia oraz skutków i kosztów środowiskowych. Oczekuje się, że dobrze zaprojektowane narzędzia, w szczególności narzędzia cyfrowe, ułatwią postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i zmniejszą koszty administracyjne, zwłaszcza w mniejszych państwach członkowskich, które mogą nie posiadać wystarczających zdolności do przygotowywania ofert. W tym względzie państwa członkowskie powinny aktywnie propagować korzystanie z narzędzi cyfrowych i współpracę między instytucjami zamawiającymi, w tym ponad granicami, w celu wymiany najlepszych praktyk. Dodatkowo należy podjąć konkretne działania w zakresie budowania potencjału, aby zapewnić administracjom – bez względu na ich skalę – dostęp do tych samych narzędzi i możliwości, także w ramach planu RePowerEU.</p> <p>Państwa członkowskie powinny promować produkcję biogazu z miejskich odpadów organicznych w gminach i w związkach gmin. Powinny również promować instalację paneli fotowoltaicznych w budynkach publicznych.</p> <p>Należy także propagować związki wspólnot nawadniających jako producentów energii fotowoltaicznej, który wprowadzają ją do ogólnej sieci elektroenergetycznej.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 12

Motyw 61

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Niniejsza dyrektywa odnosi się do pojęcia odbiorców wrażliwych, które państwa członkowskie mają zdefiniować na podstawie dyrektywy (UE) 2019/944. Ponadto, na podstawie dyrektywy 2012/27/UE, pojęcie „użytkownicy końcowi” obok pojęcia „odbiorca końcowy” doprecyzowuje, że prawa do informacji o rozliczeniach i zużyciu przysługują również odbiorcom, którzy nie zawarli indywidualnych ani bezpośrednich umów z dostawcą energii wykorzystywanej w systemach zbiorowego ogrzewania, chłodzenia lub produkcji ciepłej wody użytkowej w budynkach wielorodzinnych. Pojęcie odbiorców wrażliwych niekoniecznie zapewnia ukierunkowanie na użytkowników końcowych. W związku z tym, w celu zapewnienia, aby środki określone w niniejszej dyrektywie docierały do wszystkich osób fizycznych i gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji, państwa członkowskie powinny przy ustalaniu definicji odbiorców wrażliwych uwzględnić nie tylko odbiorców sensu stricto, ale również użytkowników końcowych.</p>	<p>Niniejsza dyrektywa odnosi się do pojęcia odbiorców wrażliwych, które państwa członkowskie mają zdefiniować na podstawie dyrektywy (UE) 2019/944. Ponadto, na podstawie dyrektywy 2012/27/UE, pojęcie „użytkownicy końcowi” obok pojęcia „odbiorca końcowy” doprecyzowuje, że prawa do informacji o rozliczeniach i zużyciu przysługują również odbiorcom, którzy nie zawarli indywidualnych ani bezpośrednich umów z dostawcą energii wykorzystywanej w systemach zbiorowego ogrzewania, chłodzenia lub produkcji ciepłej wody użytkowej w budynkach wielorodzinnych. Pojęcie odbiorców wrażliwych niekoniecznie zapewnia ukierunkowanie na użytkowników końcowych. W związku z tym, w celu zapewnienia, aby środki określone w niniejszej dyrektywie docierały do wszystkich osób fizycznych i gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji, państwa członkowskie powinny przy ustalaniu definicji odbiorców wrażliwych uwzględnić nie tylko odbiorców sensu stricto, ale również użytkowników końcowych. Pojęcie przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, zdefiniowane w Społecznym Funduszu Klimatycznym, również wchodzi w zakres omawianej dyrektywy.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 13

Motyw 69

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Kluczowe znaczenie ma zwiększanie świadomości wśród wszystkich obywateli Unii na temat korzyści z większej efektywności energetycznej i przekazywanie im dokładnych informacji na temat sposobów jej osiągnięcia. Obywatele w każdym wieku powinni być również zaangażowani w transformację energetyczną za pośrednictwem Europejskiego Paktu na rzecz Klimatu oraz Konferencji w sprawie przyszłości Europy. Większa efektywność energetyczna ma również istotne znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, zmniejsza bowiem jej uzależnienie od przywozu paliw z państw trzecich.</p>	<p>Kluczowe znaczenie ma zwiększanie świadomości wśród wszystkich obywateli Unii na temat korzyści z większej efektywności energetycznej i przekazywanie im dokładnych informacji na temat sposobów jej osiągnięcia. Obywatele w każdym wieku powinni być również zaangażowani w transformację energetyczną za pośrednictwem Europejskiego Paktu na rzecz Klimatu, programu Erasmus+ oraz Konferencji w sprawie przyszłości Europy. Większa efektywność energetyczna ma również istotne znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, zmniejsza bowiem jej uzależnienie od przywozu paliw z państw trzecich.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 14

Motyw 71

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przy wdrażaniu <i>niniejszej</i> dyrektywy i przyjmowaniu innych środków w zakresie efektywności energetycznej państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na synergie między środkami w zakresie efektywności energetycznej a efektywnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym.</p>	<p>Przy wdrażaniu dyrektywy 2012/27/UE zmienionej niniejszą dyrektywą i przyjmowaniu innych środków w zakresie efektywności energetycznej państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na synergie między środkami w zakresie efektywności energetycznej a efektywnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych zgodnie ze strategią „zero zanieczyszczeń” oraz z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym, a także ochrony przyrody i bioróżnorodności.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 15

Motyw 80 (nowy punkt)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(80 a) Przy ocenie potencjału efektywnego ogrzewania i chłodzenia państwa członkowskie uwzględniają szersze aspekty środowiskowe, zdrowotne i związane z bezpieczeństwem. Ze względu na rolę pomp ciepła w realizacji potencjału efektywności energetycznej w procesie ogrzewania i chłodzenia należy zminimalizować ryzyko negatywnego wpływu na środowisko tych czynników chłodniczych, które są trwałe, wykazują zdolność do bioakumulacji lub są toksyczne.</p>

Poprawka 16

Motyw 92

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Należy uznać wkład społeczności energetycznych działających w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁽¹⁾, oraz obywatelskich społeczności energetycznych, zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/944, w realizację celów Planu w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. Państwa członkowskie powinny zatem rozważyć i promować rolę społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej i obywatelskich społeczności energetycznych. Społeczności te mogą pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy przez zwiększanie efektywności energetycznej na poziomie lokalnym lub na poziomie gospodarstw domowych. Mogą one wzmacniać pozycję konsumentów i angażować ich oraz umożliwiać niektórym grupom odbiorców będących gospodarstwami domowymi, w tym na obszarach wiejskich i oddalonych, udział w projektach i działaniach na rzecz efektywności energetycznej. Społeczności energetyczne mogą pomóc w walce z ubóstwem energetycznym przez ułatwianie realizacji projektów w zakresie efektywności energetycznej, zmniejszanie zużycia energii i obniżenie cen dostaw.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).</p>	<p>Należy uznać wkład społeczności energetycznych działających w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁽¹⁾, oraz obywatelskich społeczności energetycznych, zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/944, w realizację celów Planu w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. Państwa członkowskie powinny zatem rozważyć i promować rolę społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej i obywatelskich społeczności energetycznych. Społeczności te mogą pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy i wprowadzeniu w życie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” przez zwiększanie efektywności energetycznej na poziomie lokalnym lub na poziomie gospodarstw domowych oraz w budynkach publicznych we współpracy z władzami lokalnymi. Mogą one wzmacniać pozycję konsumentów i angażować ich oraz umożliwiać niektórym grupom odbiorców będących gospodarstwami domowymi, w tym na obszarach wiejskich i oddalonych, udział w projektach i działaniach na rzecz efektywności energetycznej. Społeczności energetyczne mogą pomóc w walce z ubóstwem energetycznym przez ułatwianie realizacji projektów w zakresie efektywności energetycznej, zmniejszanie zużycia energii i obniżenie cen dostaw. W tym celu państwa członkowskie powinny dokonać przeglądu przepisów i procedur wykonawczych, aby usunąć niepotrzebne przeszkody i utrudnienia. Należy więc odpowiednio przeszkolić w tym zakresie administrację publiczną na wszystkich szczeblach. Wysiłki te przyczynią się również do poprawy bezpieczeństwa energetycznego UE.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 17

Motyw 97

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Finansowanie publiczne dostępne na szczeblu krajowym i unijnym powinno być strategicznie inwestowane w środki poprawy efektywności energetycznej, w szczególności z korzyścią dla odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz osób zajmujących mieszkania socjalne. Państwa członkowskie powinny korzystać z wszelkich wkładów finansowych, jaki mogą otrzymać ze Społecznego Funduszu Klimatycznego [rozporządzenie w sprawie Społecznego Funduszu Klimatycznego], oraz z dochodów z uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Dochody te będą wspierać państwa członkowskie w wypełnianiu ich obowiązku wdrożenia środków w zakresie efektywności energetycznej i środków z dziedziny polityki w ramach obowiązku oszczędności energii na zasadzie priorytetu wśród odbiorców wrażliwych i osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, do czego mogą się zaliczać osoby mieszkające w regionach wiejskich i oddalonych.</p>	<p>Finansowanie publiczne dostępne na szczeblu krajowym i unijnym powinno być strategicznie inwestowane w środki poprawy efektywności energetycznej, w szczególności z korzyścią dla odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz osób zajmujących mieszkania socjalne. Państwa członkowskie, w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, powinny korzystać z wszelkich wkładów finansowych, jaki mogą otrzymać ze Społecznego Funduszu Klimatycznego [rozporządzenie w sprawie Społecznego Funduszu Klimatycznego], oraz z dochodów z uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Dochody te będą wspierać państwa członkowskie w wypełnianiu ich obowiązku wdrożenia środków w zakresie efektywności energetycznej i środków z dziedziny polityki w ramach obowiązku oszczędności energii na zasadzie priorytetu wśród odbiorców wrażliwych i osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, do czego mogą się zaliczać osoby mieszkające w regionach wiejskich i oddalonych.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 18

Motyw 98 (nowy punkt)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Długoterminowe zmiany zachowań odnośnie do zużycia energii można osiągnąć poprzez wzmocnienie pozycji obywateli. Społeczności energetyczne mogą przyczynić się do osiągnięcia długoterminowych oszczędności energii, zwłaszcza w gospodarstwach domowych, oraz do zwiększenia zrównoważonych inwestycji ze strony obywateli i małych przedsiębiorstw. Państwa członkowskie powinny wspierać takie działania obywateli poprzez wspieranie wspólnotowych projektów energetycznych i organizacji.</i></p>

Poprawka 19

Motyw 108

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Należy zachęcać państwa członkowskie oraz regiony do wykorzystywania w pełni funduszy europejskich dostępnych w ramach WRF i Next Generation EU, w tym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, funduszy polityki spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, a także instrumentów finansowych i pomocy technicznej dostępnych w ramach Programu InvestEU, w celu stymulowania prywatnych i publicznych inwestycji w środki mające na celu poprawę efektywności energetycznej. Inwestycje w efektywność energetyczną mogą się przyczynić do wzrostu gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia, innowacji i zmniejszenia ubóstwa energetycznego w gospodarstwach domowych i tym samym wnoszą pozytywny wkład w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz ekologiczną odbudowę gospodarki. Do potencjalnych obszarów finansowania należą środki w zakresie efektywności energetycznej w budynkach publicznych i mieszkalnych, a także zapewnienie nowych umiejętności w celu wspierania zatrudnienia w sektorze związanym z efektywnością energetyczną. Komisja zapewni synergię między różnymi instrumentami finansowania, w szczególności funduszami w ramach zarządzania dzielonego i w ramach zarządzania bezpośredniego (jak np. centralnie zarządzane programy: „Horyzont Europa” czy LIFE), a także między dotacjami, pożyczkami i pomocą techniczną, aby zmaksymalizować ich efekt dźwigni w odniesieniu do finansowania prywatnego i ich wpływ na osiągnięcie celów polityki w zakresie efektywności energetycznej.</p>	<p>Należy zachęcać państwa członkowskie, regiony, miasta oraz gminy do wykorzystywania w pełni funduszy europejskich dostępnych w ramach WRF i Next Generation EU, w tym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, funduszy polityki spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, a także instrumentów finansowych i pomocy technicznej dostępnych w ramach Programu InvestEU, w celu stymulowania prywatnych i publicznych inwestycji w środki mające na celu poprawę efektywności energetycznej, szczególnie na poziomie lokalnym. Powinny one zapewniać aktywne zaangażowanie władz lokalnych w opracowywanie i wdrażanie umów partnerstwa i programów operacyjnych oraz udzielać im bezpośredniego wsparcia na zrównoważony rozwój obszarów miejskich, jak również zapewniać im wystarczające zasoby w ramach celu polityki, jakim jest bardziej przyjazna dla środowiska, niskoemisyjna i przechodząca ku gospodarce zeroemisyjnej oraz odporna Europa. Inwestycje w efektywność energetyczną mogą się przyczynić do wzrostu gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia, innowacji i zmniejszenia ubóstwa energetycznego w gospodarstwach domowych i tym samym wnoszą pozytywny wkład w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz ekologiczną odbudowę gospodarki. Do potencjalnych obszarów finansowania należą środki w zakresie efektywności energetycznej w budynkach publicznych i mieszkalnych, a także szkolenie, przekwalifikowywanie i doskonalenie zawodowe wysoko wykwalifikowanych specjalistów, zwłaszcza w odniesieniu do miejsc pracy związanych z renowacją budynków, w celu wspierania zatrudnienia w sektorze związanym z efektywnością energetyczną. Z tego względu należy dołożyć większych starań na szczeblach europejskim i państw członkowskich, aby zwiększyć możliwości władz lokalnych i regionalnych w zakresie zarządzania funduszami europejskimi, a tym samym poprawić ogólną zdolność absorpcyjną regionów i miast UE. Komisja będzie dążyć do umożliwienia miastom i regionom łatwego dostępu do centralnie zarządzanych programów, a także do zwiększenia środków finansowych, które można otrzymać w sposób bezpośredni. Komisja zapewni także synergię między różnymi instrumentami finansowania, w szczególności funduszami w ramach zarządzania dzielonego i w ramach zarządzania bezpośredniego (jak np. centralnie zarządzane programy: „Horyzont Europa” czy LIFE), a także między dotacjami, pożyczkami i pomocą techniczną, aby zmaksymalizować ich efekt dźwigni w odniesieniu do finansowania prywatnego i ich wpływ na osiągnięcie celów polityki w zakresie efektywności energetycznej.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 20

Motyw 109

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie powinny zachęcać do stosowania instrumentów finansowania, by ułatwiać realizację celów niniejszej dyrektywy. Takie instrumenty finansowania mogą obejmować wkłady finansowe oraz grzywny za nieprzestrzeganie niektórych przepisów niniejszej dyrektywy; środki przeznaczone na efektywność energetyczną na mocy art. 10 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE⁽¹⁾; środki przeznaczone na efektywność energetyczną w europejskich funduszach i programach oraz specjalnych europejskich instrumentach finansowych, takich jak Europejski Fundusz na rzecz Efektywności Energetycznej.</p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).</p>	<p>Państwa członkowskie powinny zachęcać do stosowania instrumentów finansowania, by ułatwiać realizację celów niniejszej dyrektywy. Takie instrumenty finansowania mogą obejmować wkłady finansowe oraz grzywny za nieprzestrzeganie niektórych przepisów niniejszej dyrektywy; środki przeznaczone na efektywność energetyczną na mocy art. 10 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE⁽¹⁾; środki przeznaczone na efektywność energetyczną w europejskich funduszach i programach oraz specjalnych europejskich instrumentach finansowych, takich jak Europejski Fundusz na rzecz Efektywności Energetycznej.</p> <p><i>Dlatego też Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą stworzyć platformy, które pozwolą zgromadzić małe i średnie projekty, aby stworzyć z nich grupy kwalifikujące się do finansowania.</i></p> <p>⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 21

Motyw 113

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby realizować w praktyce cel, jakim jest poprawa charakterystyki energetycznej budynków instytucji publicznych, należy wykorzystywać dostępne unijne programy finansowania, instrumenty finansowe i innowacyjne mechanizmy finansowania. W tym względzie państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje dochody z rocznych limitów emisji na mocy decyzji nr 406/2009/WE do celów wypracowywania takich mechanizmów na zasadach dobrowolności i z uwzględnieniem krajowych przepisów budżetowych.</p>	<p>Aby realizować w praktyce cel, jakim jest poprawa charakterystyki energetycznej budynków instytucji publicznych, należy wykorzystywać dostępne unijne programy finansowania, instrumenty finansowe i innowacyjne mechanizmy finansowania. W tym względzie państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje dochody z rocznych limitów emisji na mocy decyzji nr 406/2009/WE do celów wypracowywania takich mechanizmów na zasadach dobrowolności i z uwzględnieniem krajowych przepisów budżetowych.</p> <p><i>Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą zapewnić administracji regionalnej i lokalnej dostęp do odpowiednich informacji i szkoleń na temat takich programów, aby zwiększyć jej zdolność do pozyskiwania środków finansowych. Jednym z narzędzi umożliwiających tego rodzaju działania może być Porozumienie Burmistrzów, również w ramach planu RePowerEU, obok innych narzędzi ustanowionych na mocy obowiązujących przepisów dotyczących zmiany klimatu na szczeblu regionalnym i lokalnym.</i></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 22

Motyw 119

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Główną rolę w rozwoju i projektowaniu, realizacji oraz ocenie środków określonych w niniejszej dyrektywie powinny odgrywać władze lokalne i regionalne, tak aby mogły w odpowiedni sposób dostosować je do swojej specyfiki klimatycznej, kulturowej i społecznej.</p>	<p>Główną rolę w rozwoju i projektowaniu, realizacji oraz ocenie środków określonych w niniejszej dyrektywie powinny odgrywać władze lokalne i regionalne, tak aby mogły w odpowiedni sposób dostosować je do swojej specyfiki klimatycznej, kulturowej i społecznej.</p> <p><i>Komisja Europejska podejmie ścisłą współpracę z Europejskim Komitetem Regionów, aby wesprzeć władze lokalne i regionalne w tym zakresie.</i></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 23

Artykuł 2 – pkt 49

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>49) „ubóstwo energetyczne” oznacza brak dostępu gospodarstwa domowego do podstawowych usług energetycznych, które stanowią podstawę godnego poziomu życia i zdrowia, w tym do odpowiedniego ogrzewania, chłodzenia, oświetlenia i energii do zasilania urządzeń, w odpowiednim kontekście krajowym, obowiązującej polityce społecznej i innych odpowiednich politykach;</p>	<p>49) „ubóstwo energetyczne” oznacza brak dostępu do podstawowych usług energetycznych, które stanowią podstawę godnego poziomu życia, pracy i zdrowia, w tym do odpowiedniego ogrzewania, chłodzenia, cieplej wody użytkowej, oświetlenia, mobilności i energii do zasilania urządzeń, w odpowiednim kontekście krajowym, obowiązującej polityce społecznej i innych odpowiednich politykach;</p> <p>49a) „gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji” oznaczają gospodarstwa domowe dotknięte ubóstwem energetycznym lub gospodarstwa domowe, w tym o niższym średnim dochodzie, które w znacznym stopniu odczuwają wpływ włączenia budynków w zakres dyrektywy 2003/87/WE na ceny i które są narażone na ryzyko ubóstwa energetycznego ze względu na rosnące ceny energii i na swą nieefektywną charakterystykę energetyczną, a także nie mają środków na renowację zajmowanego przez nie budynku;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>49b) „użytkownicy mobilności” oznaczają gospodarstwa domowe lub przedsiębiorstwa, w tym mikroprzedsiębiorstwa, korzystające z różnych możliwości transportu i mobilności;</p> <p>49c) „użytkownicy mobilności znajdujący się w trudnej sytuacji” oznaczają użytkowników transportu, w tym użytkowników z gospodarstw domowych o niższym średnim dochodzie, którzy w znacznym stopniu odczuwają wpływ włączenia transportu drogowego w zakres dyrektywy 2003/87/WE na ceny i nie mają środków na zakup pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych lub na przejście na alternatywne zrównoważone rodzaje transportu, w tym na transport publiczny, zwłaszcza na obszarach wiejskich i w regionach oddalonych;</p> <p>49d) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 osób, którego roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR, obliczonych zgodnie z art. 3–6 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;</p> <p>49d) a. „małe przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 osób, którego roczny obrót lub bilans roczny nie przekracza 10 mln EUR;</p> <p>49e) „mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji” oznaczają mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, które w znacznym stopniu odczuwają wpływ włączenia budynków w zakres dyrektywy 2003/87/WE na ceny i nie mają środków na renowację zajmowanego przez siebie budynku;</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 24

Artykuł 4 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie wspólnie zapewniają zmniejszenie zużycia energii do 2030 r. o co najmniej 9 % w porównaniu z prognozami przedstawionymi w scenariuszu odniesienia 2020, tak aby w 2030 r. zużycie energii końcowej w Unii nie przekraczało 787 Mtoe, a unijne zużycie energii pierwotnej nie przekraczało 1 023 Mtoe.</p>	<p>Państwa członkowskie wspólnie zapewniają zmniejszenie zużycia energii do 2030 r. o co najmniej 9 % w porównaniu z prognozami przedstawionymi w scenariuszu odniesienia 2020, tak aby w 2030 r. zużycie energii końcowej w Unii nie przekraczało 787 Mtoe, a unijne zużycie energii pierwotnej lub skumulowane zużycie energii nie przekraczało 1 023 Mtoe.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 25

Artykuł 4 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każde państwo członkowskie wyznacza orientacyjne krajowe wkłady w zakresie zużycia energii końcowej i pierwotnej, by osiągnąć, razem, wiążący cel unijny w zakresie efektywności energetycznej określony w ust. 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych wkładach oraz o orientacyjnej trajektorii tych wkładów w ramach aktualizacji swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz w ramach swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w art. 3 i art. 7–12 rozporządzenia (UE) 2018/1999, i zgodnie z procedurą określoną w tych artykułach. Państwa członkowskie stosują przy tym wzór określony w załączniku I do niniejszej dyrektywy i wyjaśniają, w jaki sposób i na podstawie jakich danych wkłady te zostały obliczone.</p>	<p>Każde państwo członkowskie wyznacza orientacyjne krajowe wkłady w zakresie zużycia energii końcowej i pierwotnej, by osiągnąć, razem, wiążący cel unijny w zakresie efektywności energetycznej określony w ust. 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych wkładach oraz o orientacyjnej trajektorii tych wkładów z zaznaczeniem osiągniętych etapów w ramach aktualizacji swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz w ramach swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w art. 3 i art. 7–12 rozporządzenia (UE) 2018/1999, i zgodnie z procedurą określoną w tych artykułach. Państwa członkowskie stosują przy tym wzór określony w załączniku I do niniejszej dyrektywy i wyjaśniają, w jaki sposób i na podstawie jakich danych wkłady te zostały obliczone.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 26

Artykuł 4 ust. 2 lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p>	<p>[...] (iv a) bezpieczeństwo dostaw energii;</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 27

Artykuł 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Sektor publiczny przewodzi w dziedzinie efektywności energetycznej</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby całkowite zużycie energii końcowej wszystkich instytucji publicznych łącznie zmniejszane było o co najmniej 1,7 % rocznie w porównaniu z rokiem X-2 (gdzie X oznacza rok wejścia w życie niniejszej dyrektywy).</p>	<p>Sektor publiczny przewodzi w dziedzinie efektywności energetycznej</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby całkowite zużycie energii końcowej wszystkich instytucji publicznych łącznie zmniejszane było o 1,7 % rocznie w porównaniu z rokiem X-2 (gdzie X oznacza rok wejścia w życie niniejszej dyrektywy).</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przy obliczaniu zużycia energii końcowej przez ich instytucje publiczne państwa członkowskie mogą uwzględnić różnice klimatyczne w danym państwie członkowskim.</p> <p>2. Państwa członkowskie włączają do swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999 wykaz instytucji publicznych, które przyczyniają się do wypełnienia obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, wartość zmniejszenia zużycia energii, którą ma osiągnąć każda z nich, oraz planowane środki, które pozwolą ją osiągnąć. W ramach zintegrowanych krajowych sprawozdań w dziedzinie energii i klimatu na podstawie art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat osiągniętego corocznie zmniejszenia zużycia energii końcowej.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby władze lokalne i regionalne ustanowiły konkretne środki w zakresie efektywności energetycznej w swoich planach obniżenia emisyjności po konsultacji z zainteresowanymi stronami i ogółem społeczeństwa, w tym z konkretnymi grupami zagrożonymi ubóstwem energetycznym lub bardziej narażonymi na jego skutki, takimi jak kobiety, osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze, dzieci i osoby o mniejszościowym pochodzeniu rasowym lub etnicznym.</p> <p>4. Państwa członkowskie wspierają instytucje publiczne w przyjmowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, poprzez dostarczanie wytycznych, promowanie możliwości budowania kompetencji i szkoleń oraz zachęcanie do współpracy między instytucjami publicznymi.</p> <p>5. Państwa członkowskie zachęcają instytucje publiczne do brania pod uwagę emisji dwutlenku węgla w całym cyklu życia działalności tych instytucji związanej z inwestycjami i politykami.</p>	<p>Przy obliczaniu zużycia energii końcowej przez ich instytucje publiczne państwa członkowskie mogą uwzględnić różnice klimatyczne w danym państwie członkowskim.</p> <p>2. Państwa członkowskie włączają do swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999 wykaz instytucji publicznych, które przyczyniają się do wypełnienia obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, wartość zmniejszenia zużycia energii, którą ma osiągnąć każda z nich, oraz planowane środki, które pozwolą ją osiągnąć. W ramach zintegrowanych krajowych sprawozdań w dziedzinie energii i klimatu na podstawie art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat osiągniętego corocznie zmniejszenia zużycia energii końcowej.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby władze lokalne i regionalne ustanowiły konkretne środki w zakresie efektywności energetycznej w swoich planach obniżenia emisyjności po konsultacji z zainteresowanymi stronami i ogółem społeczeństwa, w tym z konkretnymi grupami zagrożonymi ubóstwem energetycznym lub bardziej narażonymi na jego skutki, takimi jak kobiety, osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze, dzieci i osoby o mniejszościowym pochodzeniu rasowym lub etnicznym.</p> <p>4. Państwa członkowskie wspierają władze regionalne i lokalne oraz inne instytucje publiczne w przyjmowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, poprzez dostarczanie wsparcia finansowego i technicznego oraz przedkładanie planów mających na celu rozwiązanie problemu braku siły roboczej potrzebnej na wszystkich etapach transformacji ekologicznej, w tym rzemieślników, a także wysoko wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinie technologii ekologicznych, naukowców zajmujących się zastosowaniami i innowatorów. Państwa członkowskie wspomagają organy publiczne w uwzględnianiu szerszych korzyści wykraczających poza oszczędność energii, takich jak lepsza jakość powietrza w pomieszczeniach i środowiska oraz poprawa jakości życia, zwłaszcza w przypadku szkół, placówek opieki dziennej, mieszkalnictwa chronionego, placówek opiekuńczo-pielęgnacyjnych i szpitali. Państwa członkowskie zapewniają wytyczne, promują budowanie kompetencji i możliwości szkoleń, w tym w zakresie modernizacji energetycznej, wykorzystując umowy o poprawie efektywności energetycznej oraz partnerstwa publiczno-prywatne, a także zachęcają do współpracy między organami publicznymi.</p> <p>5. Państwa członkowskie zachęcają instytucje publiczne do brania pod uwagę emisji dwutlenku węgla w całym cyklu życia działalności tych instytucji związanej z inwestycjami i politykami oraz zapewniają szczegółowe wytyczne w tym zakresie.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>6. Państwa członkowskie wspierają władze regionalne i lokalne oraz inne instytucje publiczne w uzyskiwaniu odpowiednich środków finansowych na wdrażanie dyrektywy poprzez specjalne linie finansowania oraz poprzez działania w zakresie budowania potencjału w dziedzinie pozyskiwania funduszy.</p>

Uzasadnienie

Brakuje oceny potencjału i wpływu wskaźnika 1,7 %. Ten poziom może być akceptowalny jako punkt wyjścia, ale musi uwzględniać sytuację w państwach członkowskich i ocenę skutków.

Poprawka 28

Artykuł 5 (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Partnerstwa na rzecz transformacji energetycznej</p> <p>1. Komisja ustanawia europejskie partnerstwa sektorowe na rzecz transformacji energetycznej, gromadząc w sposób włączający i reprezentatywny kluczowe zainteresowane strony w sektorach takich jak ICT, transport, finanse i sektor budowlany. Komisja powołuje przewodniczącego każdego europejskiego partnerstwa sektorowego na rzecz transformacji energetycznej, które powinno zostać ustanowione w ciągu 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Partnerstwa ułatwiają dialog na temat klimatu i zachęcają sektory do opracowania planów działania na rzecz transformacji energetycznej w celu określenia dostępnych środków działania i wariantów technologicznych służących osiągnięciu oszczędności wynikających z efektywności energetycznej, przygotowaniu się na energię odnawialną oraz dekarbonizacji sektorów. Takie plany działania mogłyby wnieść cenny wkład we wspieranie sektorów w planowaniu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy i unijnego planu w zakresie celów klimatycznych, a także ułatwić współpracę transgraniczną między podmiotami w celu wzmocnienia rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 29

Artykuł 5 (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Punkty kompleksowej obsługi ds. efektywności energetycznej</p> <p>1. Państwa członkowskie nawiązują współpracę z właściwymi organami i z interesariuszami prywatnymi, aby stworzyć specjalne lokalne, regionalne lub krajowe punkty kompleksowej obsługi. Te punkty mają charakter międzysektorowy i interdyscyplinarny oraz umożliwiają opracowanie projektów lokalnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) doradzając mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom, władzom regionalnym i lokalnym oraz innym organom publicznym i gospodarstwom domowym w kwestii możliwości i rozwiązań technicznych i finansowych oraz udzielając im ukierunkowanych informacji na ten temat; (ii) łącząc potencjalne projekty, w szczególności te na mniejszą skalę, z uczestnikami rynku; (iii) pobudzając aktywnych konsumentów poprzez doradzanie w sprawie zachowań dotyczących zużycia energii; (iv) dostarczając informacji na temat programów szkoleniowych i kształcenia, by powiększać liczbę specjalistów w dziedzinie efektywności energetycznej oraz umożliwiać przekwalifikowanie i podnoszenie kwalifikacji specjalistów w celu zaspokojenia potrzeb rynku; (v) propagując przykłady najlepszych praktyk dotyczących różnych rodzajów budynków, mieszkalnictwa i przedsiębiorstw; (vi) gromadząc zagregowane dane dotyczące projektów w zakresie efektywności energetycznej i przekazując je Komisji. Te informacje Komisja powinna udostępnić co dwa lata w sprawozdaniu, aby umożliwić dzielenie się doświadczeniami i zacieśniać współpracę transgraniczną między państwami członkowskimi. <p>2. Punkty kompleksowej obsługi tworzą silne i godne zaufania partnerstwa z lokalnymi i regionalnymi podmiotami prywatnymi, takimi jak MŚP, przedsiębiorstwa usług energetycznych, instalatorzy, firmy konsultingowe, wykonawcy projektów, instytucje finansowe, którzy mogą świadczyć usługi takie jak audyty energetyczne, rozwiązania finansowe i przeprowadzanie renowacji energetycznych.</p> <p>3. Państwa członkowskie współpracują z władzami lokalnymi i regionalnymi w celu promowania punktów kompleksowej obsługi.</p> <p>4. Komisja dostarcza państwom członkowskim wytyczne na temat rozwijania tych punktów kompleksowej obsługi w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w całej Europie.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 30

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wzorcowa rola budynków instytucji publicznych</p> <p>1. Nie naruszając art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE ⁽¹⁾, każde państwo członkowskie zapewnia, aby co najmniej 3 % całkowitej powierzchni ogrzewanych lub chłodzonych budynków będących własnością instytucji publicznych było poddawane co roku renowacji w celu przynajmniej przekształcenia ich w budynki o niemal zerowym zużyciu energii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2010/31/UE.</p> <p>Jeżeli instytucja publiczna zajmuje budynek, którego nie jest właścicielem, wykonuje swoje prawa umowne w największym możliwym zakresie i zachęca właściciela budynku do renowacji budynku, by budynek ten stał się budynkiem o niemal zerowym zużyciu energii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2010/31/UE. Przy zawieraniu nowej umowy dotyczącej zajmowania budynku, którego nie jest właścicielem, instytucja publiczna dąży do tego, aby świadectwo charakterystyki energetycznej tego budynku wskazywało, że należy on do dwóch najwyższych klas efektywności energetycznej.</p> <p>Współczynnik przynajmniej 3 % wylicza się w odniesieniu do całkowitej powierzchni pomieszczeń w budynkach o całkowitej powierzchni użytkowej wynoszącej ponad 250 m², stanowiących własność instytucji publicznych zainteresowanego państwa członkowskiego i które 1 stycznia 2024 r. nie są budynkami o niemal zerowym zużyciu energii.</p>	<p>Wzorcowa rola budynków instytucji publicznych</p> <p>1. Nie naruszając art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE ⁽¹⁾, każde państwo członkowskie zapewnia, aby co najmniej 3 % całkowitej powierzchni ogrzewanych lub chłodzonych budynków będących własnością instytucji publicznych było poddawane co roku renowacji w celu przynajmniej przekształcenia ich w budynki o niemal zerowym zużyciu energii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2010/31/UE, tak aby zrealizować pełny potencjał w zakresie oszczędności energii w takim stopniu, w jakim jest to opłacalne oraz technicznie i ekonomicznie wykonalne. Państwa członkowskie zwalniają mieszkalnictwo socjalne z obowiązku renowacji 3 % całkowitej powierzchni pomieszczeń, jeżeli renowacje nie są neutralne pod względem kosztów i będą skutkowały znacznym wzrostem czynszu płaconego przez osoby mieszkające w mieszkaniach socjalnych, który to wzrost będzie wyższy niż oszczędności ekonomiczne uzyskane na rachunku za energię.</p> <p>Jeżeli instytucja publiczna zajmuje budynek, którego nie jest właścicielem, zachęca właściciela budynku do gruntownej lub stopniowej gruntownej renowacji budynku, tak by budynek ten stał się budynkiem o niemal zerowym zużyciu energii zgodnie z art. 9 dyrektywy 2010/31/UE, z myślą o zrealizowaniu pełnego potencjału w zakresie oszczędności energii w takim stopniu, w jakim jest to opłacalne oraz technicznie i ekonomicznie wykonalne. Przy zawieraniu nowej umowy dotyczącej zajmowania budynku, którego nie jest właścicielem, instytucja publiczna dąży do tego, aby świadectwo charakterystyki energetycznej tego budynku wskazywało, że należy on do dwóch najwyższych klas efektywności energetycznej lub jego efektywność odpowiada innym wskaźnikom właściwym dla danego państwa członkowskiego.</p> <p>Średni współczynnik przynajmniej 3 % dla każdego okresu pięcioletniego wylicza się w odniesieniu do całkowitej powierzchni pomieszczeń w budynkach o całkowitej powierzchni użytkowej wynoszącej ponad 250 m², stanowiących własność instytucji publicznych zainteresowanego państwa członkowskiego i które 1 stycznia 2024 r. nie są budynkami o niemal zerowym zużyciu energii.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą zaliczyć w poczet ich rocznego wskaźnika renowacji budynków nowe budynki będące własnością instytucji publicznych w zamian za konkretne budynki instytucji publicznych rozebrane w dowolnym z dwóch poprzednich lat. Takie wyjątki mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy byłyby bardziej opłacalne i zrównoważone pod względem osiągniętych oszczędności energii i redukcji emisji CO₂ w całym cyklu życia w porównaniu z renowacją takich budynków. Każde państwo członkowskie jasno określa i publikuje kryteria ogólne, metody i procedury określania takich wyjątkowych przypadków.</p> <p>3. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wykaz ogrzewanych lub chłodzonych budynków instytucji publicznych o całkowitej powierzchni użytkowej wynoszącej więcej niż 250 m². Wykaz ten jest aktualizowany przynajmniej raz na rok. Wykaz ten zawiera przynajmniej następujące dane:</p> <p>a) powierzchnię pomieszczeń w m²;</p> <p>b) świadectwo charakterystyki energetycznej każdego budynku wydane zgodnie z art. 12 dyrektywy 2010/31/UE.</p> <p>(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).</p>	<p>2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu mniej rygorystycznych wymagań do następujących kategorii budynków:</p> <p>a) urzędowo chronionych jako część wyznaczonego środowiska lub z powodu ich szczególnych wartości architektonicznych lub historycznych, o ile zgodność z pewnymi minimalnymi wymogami dotyczącymi charakterystyki energetycznej zmieniłaby w sposób niedopuszczalny ich charakter lub wygląd;</p> <p>b) używanych jako miejsca kultu i do działalności religijnej.</p> <p>W obu przypadkach właściwe władze wykazują niezgodność między wymogami dotyczącymi budynków o niemal zerowym zużyciu energii a budynków wskazanych do wyłączenia.</p> <p>3. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą zaliczyć w poczet ich rocznego wskaźnika renowacji budynków nowe budynki będące własnością instytucji publicznych w zamian za konkretne budynki instytucji publicznych rozebrane w dowolnym z dwóch poprzednich lat. Takie wyjątki mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy byłyby bardziej opłacalne i zrównoważone pod względem osiągniętych oszczędności energii i redukcji emisji CO₂ w całym cyklu życia w porównaniu z renowacją takich budynków. Każde państwo członkowskie jasno określa i publikuje kryteria ogólne, metody i procedury określania takich wyjątkowych przypadków.</p> <p>4. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wykaz ogrzewanych lub chłodzonych budynków instytucji publicznych o całkowitej powierzchni użytkowej wynoszącej więcej niż 250 m² do XX/XX/XXXX. Wykaz ten jest aktualizowany przynajmniej raz na rok. Wykaz ten zawiera przynajmniej następujące dane:</p> <p>a) powierzchnię pomieszczeń w m²;</p> <p>b) świadectwo charakterystyki energetycznej każdego budynku wydane zgodnie z art. 12 dyrektywy 2010/31/UE.</p> <p>(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 31

Artykuł 6 (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>1 lit. a) Jeżeli w danym roku państwo członkowskie podda renowacji ponad 3 % całkowitej powierzchni pomieszczeń w budynkach będących własnością instytucji publicznych, to aby osiągnąć średnią roczną ilość obliczaną co pięć lat, w kolejnych latach może przeprowadzić renowację na mniejszą skalę. Jeżeli natomiast w danym roku podda renowacji mniej niż 3 % całkowitej powierzchni pomieszczeń w budynkach będących własnością instytucji publicznych, to aby osiągnąć średnią roczną ilość obliczaną co pięć lat, w kolejnych latach przeprowadza renowację na większą skalę.</i></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 32

Artykuł 6 (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>3 lit. a) Planując środki wykonawcze na podstawie niniejszego artykułu, państwa członkowskie zapewniają wsparcie finansowe i techniczne oraz przedkładają plany zaradzające brakowi siły roboczej i wykwalifikowanych specjalistów potrzebnych na wszystkich etapach transformacji ekologicznej, w tym rzemieślników, wysoko wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinie zielonych technologii, specjalistów w dziedzinie nauk stosowanych i innowatorów. Państwa członkowskie wspomagają władze lokalne i regionalne oraz inne organy publiczne w uwzględnianiu szerszych korzyści wykraczających poza oszczędność energii, takich jak zdrowe wewnętrzne warunki klimatyczne dzięki lepszej jakości powietrza i środowiska w pomieszczeniach oraz poprawa jakości życia, zwłaszcza w przypadku szkół, placówek opieki dziennej, mieszkalnictwa chronionego, placówek opiekuńczo-pielęgnacyjnych i szpitali.</i></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 33

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawierając umowy w sprawie zamówień publicznych i koncesji, których wartość jest równa progom określonym w art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 dyrektywy 2014/24/UE i art. 15 dyrektywy 2014/25/UE lub przekracza te progi, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające nabywały jedynie produkty, usługi, budynki i roboty budowlane o bardzo dobrej charakterystyce energetycznej zgodnie z wymogami, o których mowa w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby instytucje zamawiające i podmioty zamawiające uwzględniały w praktykach w zakresie zamówień publicznych, w stosownych przypadkach, szersze aspekty związane ze zrównoważonym rozwojem, społeczeństwem, środowiskiem i gospodarką o obiegu zamkniętym, z myślą o osiągnięciu unijnych celów w zakresie obniżenia emisyjności i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. W stosownych przypadkach i zgodnie z wymogami określonymi w załączniku IV państwa członkowskie wymagają od instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających uwzględnienia unijnych kryteriów zielonych zamówień publicznych.</p> <p>Aby zapewnić przejrzystość stosowania wymogów w zakresie efektywności energetycznej w procedurze udzielania zamówień, państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje na temat wpływu na efektywność energetyczną zamówień, których wartość jest równa progom, o których mowa w ust. 1, lub przekracza te progi. Instytucje zamawiające mogą podjąć decyzję o zobowiązaniu oferentów do ujawnienia informacji na temat współczynnika globalnego ocieplenia w całym cyklu życia nowego budynku i mogą podać te informacje do wiadomości publicznej w odniesieniu do tych zamówień, w szczególności w przypadku nowych budynków o powierzchni pomieszczeń większej niż 2 000 metrów kwadratowych.</p> <p>Państwa członkowskie wspierają instytucje zamawiające i podmioty zamawiające w przyjmowaniu wymogów w zakresie efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, zapewniając jasne zasady i wytyczne, w tym metody oceny kosztów w całym cyklu życia oraz skutków i kosztów środowiskowych, ustanawiając ośrodki wsparcia kompetencji, zachęcając do współpracy między instytucjami zamawiającymi, w tym w wymiarze transgranicznym, oraz – gdy to możliwe – stosując zamówienia zagregowane i zamówienia cyfrowe.</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zawierając umowy w sprawie zamówień publicznych i koncesji, których wartość jest równa progom określonym w art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 dyrektywy 2014/24/UE i art. 15 dyrektywy 2014/25/UE lub przekracza te progi, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, przy należyтым poszanowaniu zasady samorządności lokalnej określonej w art. 4 TUE, nabywały produkty, usługi, budynki i roboty budowlane o bardzo dobrej charakterystyce energetycznej, o ile zapewniona jest przez to opłacalność, wykonalność ekonomiczna, większe zrównoważenie, przydatność techniczna, a także odpowiedni poziom konkurencji, w dążeniu do spełnienia kryteriów, o których mowa w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.</p> <p>5. Państwa członkowskie wymagają, aby instytucje zamawiające i podmioty zamawiające uwzględniały w praktykach w zakresie zamówień publicznych, w stosownych przypadkach, szersze aspekty związane ze zrównoważonym rozwojem, społeczeństwem, środowiskiem i gospodarką o obiegu zamkniętym, z myślą o osiągnięciu unijnych celów w zakresie obniżenia emisyjności i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń. W stosownych przypadkach i zgodnie z wymogami określonymi w załączniku IV państwa członkowskie wymagają od instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających uwzględnienia unijnych kryteriów zielonych zamówień publicznych i zamówień publicznych wspomagających zamknięcie obiegu w gospodarce.</p> <p>Aby zapewnić przejrzystość stosowania wymogów w zakresie efektywności energetycznej w procedurze udzielania zamówień, państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje na temat wpływu na efektywność energetyczną zamówień, których wartość jest równa progom, o których mowa w ust. 1, lub przekracza te progi. Instytucje zamawiające mogą podjąć decyzję o zobowiązaniu oferentów do ujawnienia informacji na temat współczynnika globalnego ocieplenia w całym cyklu życia nowego budynku i mogą podać te informacje do wiadomości publicznej w odniesieniu do tych zamówień, w szczególności w przypadku nowych budynków o powierzchni pomieszczeń większej niż 2 000 metrów kwadratowych.</p> <p>Państwa członkowskie wspierają instytucje zamawiające i podmioty zamawiające w przyjmowaniu wymogów w zakresie efektywności energetycznej, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, zapewniając jasne zasady i wytyczne, w tym metody oceny kosztów w całym cyklu życia oraz skutków i kosztów środowiskowych, ustanawiając ośrodki wsparcia kompetencji, zachęcając do współpracy między instytucjami zamawiającymi, w tym w wymiarze transgranicznym, oraz – gdy to możliwe – stosując zamówienia zagregowane i zamówienia cyfrowe.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 34

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3) państwa członkowskie wdrażają systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej, alternatywne środki z dziedziny polityki, lub połączenie obu tych systemów, lub programy lub środki finansowane w ramach krajowego funduszu efektywności energetycznej, na zasadzie priorytetu wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki z dziedziny polityki wdrożone na podstawie niniejszego artykułu nie miały niekorzystnych skutków dla tych osób. W stosownych przypadkach państwa członkowskie w jak najlepszy sposób wykorzystują finansowanie, w tym finansowanie publiczne, instrumenty finansowania ustanowione na poziomie Unii oraz dochody z uprawnień na podstawie art. 22 ust. 3 lit. b) w celu usunięcia niekorzystnych skutków i zapewnienia sprawiedliwej transformacji energetycznej sprzyjającej włączeniu społecznemu.</p> <p>Opracowując takie środki z dziedziny polityki, państwa członkowskie uwzględniają i propagują rolę społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej i obywatelskich społeczności energetycznych w przyczynianiu się do wdrażania tych środków.</p> <p>Państwa członkowskie osiągają pewien odsetek wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne. Odsetek ten jest co najmniej równy odsetkowi gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym zgodnie z szacunkami w ramach krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu dokonany zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. d) rozporządzenia 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną. Jeżeli dane państwo członkowskie nie zgłosiło szacowanego odsetka gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, odsetek wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne jest co najmniej równy średniej arytmetycznej udziału następujących wskaźników za 2019 r. lub, jeżeli nie są dostępne dla 2019 r., liniowej ekstrapolacji ich wartości za ostatnie trzy lata, które są dostępne:</p>	<p>3) państwa członkowskie wdrażają systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej, alternatywne środki z dziedziny polityki, lub połączenie obu tych systemów, lub programy lub środki finansowane w ramach krajowego funduszu efektywności energetycznej, na zasadzie priorytetu wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, jak również wśród mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji oraz użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki z dziedziny polityki wdrożone na podstawie niniejszego artykułu nie miały niekorzystnych skutków dla tych osób. W stosownych przypadkach państwa członkowskie w jak najlepszy sposób wykorzystują finansowanie, w tym finansowanie publiczne, instrumenty finansowania ustanowione na poziomie Unii oraz dochody z uprawnień na podstawie art. 22 ust. 3 lit. b) w celu usunięcia niekorzystnych skutków i zapewnienia sprawiedliwej transformacji energetycznej sprzyjającej włączeniu społecznemu.</p> <p>Opracowując takie środki z dziedziny polityki, państwa członkowskie uwzględniają i propagują rolę społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej i obywatelskich społeczności energetycznych w przyczynianiu się do wdrażania tych środków.</p> <p>Państwa członkowskie osiągają pewien odsetek wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, jak również wśród mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji oraz użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji. Odsetek ten jest co najmniej równy odsetkowi gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym zgodnie z szacunkami w ramach krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu dokonany zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. d) rozporządzenia 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną. Jeżeli dane państwo członkowskie nie zgłosiło szacowanego odsetka gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, odsetek wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne jest co najmniej równy średniej arytmetycznej udziału następujących wskaźników za 2019 r. lub, jeżeli nie są dostępne dla 2019 r., liniowej ekstrapolacji ich wartości za ostatnie trzy lata, które są dostępne:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) niemożność utrzymania odpowiedniej temperatury w mieszkaniu (Eurostat, SILC [ilc_md01]);</p> <p>b) zaległości z zapłatą rachunków za media (Eurostat, SILC, [ilc_md07]); oraz</p> <p>c) struktura wydatków na spożycie według kwintyli dochodów i celu spożycia COICOP (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], dane dotyczące [CP045] Energia elektryczna, gaz i inne paliwa).</p>	<p>a) niemożność utrzymania odpowiedniej temperatury w mieszkaniu (Eurostat, SILC [ilc_md01]);</p> <p>b) zaległości z zapłatą rachunków za media (Eurostat, SILC, [ilc_md07]); oraz</p> <p>c) struktura wydatków na spożycie według kwintyli dochodów i celu spożycia COICOP (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], dane dotyczące [CP045] Energia elektryczna, gaz i inne paliwa).</p>
	<p><i>Komisja Europejska wyda wytyczne dotyczące identyfikacji mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji i użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji poprzez zaproponowanie jasnych kryteriów. W przeglądzie krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie uwzględnią analizę ubóstwa energetycznego wśród mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji i użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji.</i></p>

Uzasadnienie

Spójność z wnioskiem dotyczącym Społecznego Funduszu Klimatycznego.

Poprawka 35

Artykuł 8 ust. 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W aktualizacjach swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu i odpowiednich sprawozdaniach z postępów oraz w swoich późniejszych zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zgłaszanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie wykazują, załączając, w stosownych przypadkach, dowody i obliczenia:</p>	<p>W aktualizacjach swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu i odpowiednich sprawozdaniach z postępów oraz w swoich późniejszych zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zgłaszanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie wykazują, załączając, w stosownych przypadkach, dowody i obliczenia:</p>
<p>a) że w przypadkach gdy ma miejsce nakładanie się oddziaływania różnych środków z dziedziny polityki lub działań indywidualnych, oszczędność energii nie jest zaliczana podwójnie;</p>	<p>a) że w przypadkach gdy ma miejsce nakładanie się oddziaływania różnych środków z dziedziny polityki lub działań indywidualnych, oszczędność energii nie jest zaliczana podwójnie;</p>
<p>b) w jaki sposób oszczędności energii uzyskane na podstawie ust. 1 akapit pierwszy lit. b) i c) przyczyniają się do realizacji ich wkładu krajowego na podstawie art. 4;</p>	<p>b) w jaki sposób oszczędności energii uzyskane na podstawie ust. 1 akapit pierwszy lit. b) i c) przyczyniają się do realizacji ich wkładu krajowego na podstawie art. 4;</p>
<p>c) że środki z dziedziny polityki są ustanawiane w celu wypełnienia ich obowiązku oszczędności energii, opracowywane zgodnie z wymogami niniejszego artykułu oraz że środki te są kwalifikowalne i odpowiednie, aby zapewnić osiągnięcie wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii na koniec każdego okresu objętego obowiązkiem.</p>	<p>c) że środki z dziedziny polityki są ustanawiane w celu wypełnienia ich obowiązku oszczędności energii, opracowywane zgodnie z wymogami niniejszego artykułu oraz że środki te są kwalifikowalne i odpowiednie, aby zapewnić osiągnięcie wymaganej wielkości łącznych oszczędności końcowego zużycia energii na koniec każdego okresu objętego obowiązkiem.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>W obliczeniach tych państwa członkowskie uwzględniają oszczędności uzyskane na szczeblu regionalnym i lokalnym, które nie pokrywają się ze środkami krajowymi, jako lokalnie określony wkład w realizację celu krajowego.</i>

Uzasadnienie

Ze względu na to, że dyrektywa zawiera cele i zobowiązania dotyczące działań, które są zasadniczo podejmowane na szczeblu niższym niż krajowy, należy je odpowiednio uwzględnić i określić poziom, na którym są one podejmowane, w celu dostosowania polityki po wstępnym cyklu przeglądu.

Poprawka 36

Artykuł 9 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Państwa członkowskie mogą wymagać od stron zobowiązanych współpracowania z władzami lokalnymi lub gminami w celu propagowania środków poprawy efektywności energetycznej wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne. Obejmuje to określanie i zaspokajanie szczególnych potrzeb poszczególnych grup zagrożonych ubóstwem energetycznym lub bardziej podatnych na jego skutki. W celu ochrony osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne państwa członkowskie zachęcają strony zobowiązane do podejmowania działań takich jak renowacja budynków, w tym mieszkań socjalnych, wymiana urządzeń, wsparcie finansowe i zachęty na rzecz środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z krajowymi systemami finansowania i wsparcia lub audyty energetyczne.</p>	<p>5. Państwa członkowskie mogą wymagać od stron zobowiązanych współpracowania z władzami regionalnymi i lokalnymi w celu propagowania środków poprawy efektywności energetycznej wśród osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne. Obejmuje to określanie i zaspokajanie szczególnych potrzeb poszczególnych grup zagrożonych ubóstwem energetycznym lub bardziej podatnych na jego skutki. W celu ochrony osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne państwa członkowskie zachęcają strony zobowiązane do podejmowania działań takich jak renowacja budynków, w tym mieszkań socjalnych, wymiana urządzeń, wsparcie finansowe i zachęty na rzecz środków poprawy efektywności energetycznej zgodnie z krajowymi systemami finansowania i wsparcia lub audyty energetyczne.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 37

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>11. Państwa członkowskie aktywnie wspierają wdrażanie systemu zarządzania energią w ramach administracji publicznej na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Z tego względu będą wspierały działania na rzecz budowania potencjału i zachęty dla mniejszych organów.</i>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 38

Artykuł 21 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje na temat dostępnych środków poprawy efektywności energetycznej, działań indywidualnych oraz ram finansowych i prawnych były przejrzyste i szeroko rozpowszechniane wśród wszystkich odpowiednich uczestników rynku, takich jak odbiorcy końcowi, użytkownicy końcowi, organizacje konsumenckie, przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, obywatelskie społeczności energetyczne, władze lokalne i regionalne, agencje energetyczne, dostawcy usług społecznych, wykonawcy, architekci, inżynierowie, audytorzy środowiskowi i energetyczni oraz instalatorzy elementów budynków w rozumieniu art. 2 pkt 9 dyrektywy 2010/31/UE.</p>	<p>1. Państwa członkowskie, w bliskiej współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi tam, gdzie jest to możliwe, zapewniają, aby informacje na temat dostępnych środków poprawy efektywności energetycznej, działań indywidualnych oraz ram finansowych i prawnych były przejrzyste i szeroko rozpowszechniane wśród wszystkich odpowiednich uczestników rynku, takich jak odbiorcy końcowi, użytkownicy końcowi, organizacje konsumenckie, przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, obywatelskie społeczności energetyczne, władze lokalne i regionalne, agencje energetyczne, dostawcy usług społecznych, wykonawcy, architekci, inżynierowie, audytorzy środowiskowi i energetyczni oraz instalatorzy elementów budynków w rozumieniu art. 2 pkt 9 dyrektywy 2010/31/UE.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 39

Artykuł 21 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Bez uszczerbku dla podstawowych przepisów prawa państw członkowskich regulujących własność i najem, państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu usunięcia regulacyjnych i pozaregulacyjnych barier w uzyskiwaniu efektywności energetycznej w odniesieniu do rozdziału zachęt pomiędzy właścicieli a najemców budynku lub pomiędzy właścicieli budynku lub modułu budynku, w celu zapewnienia, aby fakt, że strony te nie uzyskają indywidualnie pełnych korzyści, lub brak zasad dotyczących dzielenia pomiędzy nich kosztów i korzyści nie zniechęcał ich do dokonywania inwestycji na rzecz poprawy efektywności, których w innym wypadku by dokonały. Działania na rzecz usunięcia takich barier mogą obejmować tworzenie zachęt, uchylanie lub zmianę przepisów ustawowych lub wykonawczych, przyjmowanie wytycznych oraz komunikatów wyjaśniających lub upraszczanie procedur administracyjnych, w tym zasad i środków krajowych regulujących procesy decyzyjne w przypadku nieruchomości należącej do kilku właścicieli. Działania można połączyć z organizacją kształcenia, szkoleń oraz dostarczaniem szczegółowych informacji i pomocy technicznej w zakresie efektywności energetycznej uczestnikom rynku takim jak ci, o których mowa w ust. 1.</p>	<p>5. Bez uszczerbku dla podstawowych przepisów prawa państw członkowskich regulujących własność i najem, państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu usunięcia regulacyjnych i pozaregulacyjnych barier w uzyskiwaniu efektywności energetycznej w odniesieniu do rozdziału zachęt pomiędzy właścicieli a najemców budynku lub pomiędzy właścicieli budynku lub modułu budynku, w celu zapewnienia, aby fakt, że strony te nie uzyskają indywidualnie pełnych korzyści, lub brak zasad dotyczących dzielenia pomiędzy nich kosztów i korzyści nie zniechęcał ich do dokonywania inwestycji na rzecz poprawy efektywności, których w innym wypadku by dokonały. Działania na rzecz usunięcia takich barier mogą obejmować tworzenie zachęt, uchylanie lub zmianę przepisów ustawowych lub wykonawczych, np. wprowadzanie szybkiego udzielania zezwoleń, przyjmowanie wytycznych oraz komunikatów wyjaśniających lub upraszczanie procedur administracyjnych, w tym zasad i środków krajowych regulujących procesy decyzyjne w przypadku nieruchomości należącej do kilku właścicieli. Działania te projektuje się we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, a także można je połączyć z organizacją kształcenia, szkoleń oraz dostarczaniem szczegółowych informacji i pomocy technicznej w zakresie efektywności energetycznej uczestnikom rynku takim jak ci, o których mowa w ust. 1.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie stosują odpowiednie środki w celu wspierania wielostronnego dialogu z udziałem zainteresowanych partnerów publicznych i społecznych, takich jak organizacje właścicieli i najemców, organizacje konsumencie, społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, obywatelskie społeczności energetyczne, władze lokalne i regionalne, właściwe instytucje i agencje publiczne, oraz w celu wydania propozycji dotyczących wspólnie przyjętych środków, zachęt i wytycznych dotyczących rozdziału zachęt pomiędzy właścicieli i najemców lub pomiędzy właścicieli budynku lub modułu budynku.</p> <p>Każde państwo członkowskie zgłasza takie bariery i środki wprowadzone w ramach długoterminowej strategii renowacji na podstawie art. 2a dyrektywy 2010/31/UE i rozporządzenia (UE) 2018/1999.</p>	<p>Państwa członkowskie stosują odpowiednie środki w celu wspierania wielostronnego dialogu z udziałem zainteresowanych władz lokalnych i regionalnych, partnerów publicznych i społecznych, takich jak organizacje właścicieli i najemców, organizacje konsumencie, społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, obywatelskie społeczności energetyczne, władze lokalne i regionalne, właściwe instytucje i agencje publiczne, oraz w celu wydania propozycji dotyczących wspólnie przyjętych środków, zachęt i wytycznych dotyczących rozdziału zachęt pomiędzy właścicieli i najemców lub pomiędzy właścicieli budynku lub modułu budynku.</p> <p>Każde państwo członkowskie zgłasza takie bariery i środki wprowadzone w ramach długoterminowej strategii renowacji na podstawie art. 2a dyrektywy 2010/31/UE i rozporządzenia (UE) 2018/1999.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 40

Artykuł 22

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie stosują właściwe środki, by zapewniać ochronę i wzmacniać pozycję osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne.</p> <p>Definiując pojęcie odbiorców wrażliwych na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 29 dyrektywy (UE) 2019/944 oraz art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie uwzględniają użytkowników końcowych.</p>	<p>1. Państwa członkowskie stosują właściwe środki, by zapewniać ochronę i wzmacniać pozycję osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji, mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, odbiorców wrażliwych oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, zwracając przy tym szczególną uwagę na regiony o odizolowanych systemach energetycznych, dla których połączenie z siecią europejską nie jest możliwe.</p> <p>Definiując pojęcie odbiorców wrażliwych na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 29 dyrektywy (UE) 2019/944 oraz art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/73/WE państwa członkowskie uwzględniają użytkowników końcowych.</p> <p>Komisja Europejska wyda wytyczne dotyczące definicji użytkowników mobilności znajdujących się w trudnej sytuacji oraz mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, zgodnie z definicjami zawartymi w rozporządzeniu w sprawie Społecznego Funduszu Klimatycznego.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 41

Artykuł 23 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczeństwo miało możliwość uczestniczenia w przygotowywaniu planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, kompleksowej oceny oraz polityk i środków.</p>	<p>2. Państwa członkowskie sporządzają plany w zakresie ogrzewania i chłodzenia w ścisłej współpracy z odpowiednimi władzami lokalnymi i regionalnymi; wspólnie zapewniają, aby społeczeństwo miało możliwość uczestniczenia w przygotowywaniu planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, kompleksowej oceny oraz polityk i środków.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 42

Artykuł 23 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na użytek oceny, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają analizę kosztów i korzyści, której zakres obejmuje ich terytorium i która uwzględnia warunki klimatyczne, wykonalność ekonomiczną i poprawność techniczną, zgodnie z załącznikiem IX część 1. Analiza kosztów i korzyści umożliwia łatwiejsze określenie najbardziej efektywnych pod względem zasobów i najbardziej opłacalnych rozwiązań, umożliwiających spełnienie wymogów w zakresie ogrzewania i chłodzenia. Ta analiza kosztów i korzyści może być częścią oceny wpływu na środowisko, przewidzianej w dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>	<p>Na użytek oceny, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie – w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy z właściwymi władzami lokalnymi i regionalnymi – przeprowadzają analizę kosztów i korzyści, której zakres obejmuje ich terytorium i która uwzględnia warunki klimatyczne, wykonalność ekonomiczną i poprawność techniczną, zgodnie z załącznikiem IX część 1. Analiza kosztów i korzyści umożliwia łatwiejsze określenie najbardziej efektywnych pod względem zasobów i najbardziej opłacalnych rozwiązań, umożliwiających spełnienie wymogów w zakresie ogrzewania i chłodzenia. Ta analiza kosztów i korzyści może być częścią oceny wpływu na środowisko, przewidzianej w dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>

Uzasadnienie

Niektóre systemy ciepłownicze i chłodnicze, takie jak sieci ciepłownicze, są ściśle połączone z obszarem, który zaopatrują w ciepło. Wszelkie analizy tych sieci powinny być przeprowadzane w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi.

Poprawka 43

Artykuł 23 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1, oraz analizy, o której mowa w ust. 3, wskazany zostaje potencjał stosowania wysokosprawnej kogeneracji lub efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych, których korzyści przewyższają koszty, państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania na rzecz rozbudowy sprawnej infrastruktury ciepłowniczej i chłodniczej lub ich dostosowania do rozwoju wysokosprawnej kogeneracji oraz wykorzystywania ogrzewania i chłodzenia z ciepła odpadowego oraz energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z ust. 1 oraz art. 24 ust. 4 i 6.</p> <p>W przypadku gdy w wyniku przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1, i analizy, o której mowa w ust. 3, nie zostanie wskazany potencjał, którego korzyści przewyższają koszty, w tym koszty administracyjne przeprowadzenia analizy kosztów i korzyści przewidzianej w art. 24 ust. 4, dane państwo członkowskie może zwolnić instalacje z wymogów określonych w tym ustępie.</p> <p>5. Państwa członkowskie przyjmują polityki i środki, które zapewniają, by potencjał określony w kompleksowych ocenach sporządzonych na podstawie ust. 1 został wykorzystany. Te polityki i środki muszą obejmować co najmniej elementy określone w załączniku IX. Każde państwo członkowskie zgłasza te polityki i środki w ramach aktualizacji swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu, swojego późniejszego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz odpowiednich sprawozdań z postępów zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999.</p> <p>6. Państwa członkowskie zachęcają władze lokalne i regionalne do przygotowania lokalnych planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia przynajmniej w gminach, w których całkowita liczba ludności przekracza 50 000. Plany te powinny co najmniej:</p> <p>a) być oparte na informacjach i danych przedstawionych w kompleksowych ocenach przeprowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz przedstawiać szacunki i mapowanie potencjału zwiększenia efektywności energetycznej, w tym poprzez odzyskiwanie ciepła odpadowego, oraz energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia na tym konkretnym obszarze;</p>	<p>4. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1, oraz analizy, o której mowa w ust. 3, wskazany zostaje potencjał stosowania wysokosprawnej kogeneracji lub efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych, których korzyści przewyższają koszty, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne właściwe dla danego obszaru podejmują odpowiednie działania na rzecz rozbudowy sprawnej infrastruktury ciepłowniczej i chłodniczej lub ich dostosowania do rozwoju wysokosprawnej kogeneracji oraz wykorzystywania ogrzewania i chłodzenia z ciepła odpadowego (w tym z odpadów komunalnych) oraz energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z ust. 1 oraz art. 24 ust. 4 i 6.</p> <p>W przypadku gdy w wyniku przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1, i analizy, o której mowa w ust. 3, nie zostanie wskazany potencjał, którego korzyści przewyższają koszty, w tym koszty administracyjne przeprowadzenia analizy kosztów i korzyści przewidzianej w art. 24 ust. 4, dane państwo członkowskie – wraz z władzami lokalnymi i regionalnymi – może zwolnić instalacje z wymogów określonych w tym ustępie.</p> <p>5. Państwa członkowskie przyjmują polityki i środki, które zapewniają, by potencjał określony w kompleksowych ocenach sporządzonych na podstawie ust. 1 został wykorzystany. Te polityki i środki muszą obejmować co najmniej elementy określone w załączniku IX. Każde państwo członkowskie zgłasza te polityki i środki w ramach aktualizacji swoich zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu, swojego późniejszego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz odpowiednich sprawozdań z postępów zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999.</p> <p>6. Państwa członkowskie zachęcają władze lokalne i regionalne do przygotowania lokalnych planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia przynajmniej w gminach, w których całkowita liczba ludności przekracza 50 000. Plany te powinny co najmniej:</p> <p>a) być oparte na informacjach i danych przedstawionych w kompleksowych ocenach przeprowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz przedstawiać szacunki i mapowanie potencjału zwiększenia efektywności energetycznej, w tym poprzez odzyskiwanie ciepła odpadowego, oraz energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia na tym konkretnym obszarze;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) zawierać strategię wykorzystania potencjału określonego na podstawie ust. 6 lit. a);</p> <p>c) być przygotowane przy udziale wszystkich odpowiednich regionalnych lub lokalnych zainteresowanych stron i zapewniać udział ogółu społeczeństwa;</p> <p>d) uwzględniać wspólne potrzeby społeczności lokalnych i wielu lokalnych lub regionalnych jednostek administracyjnych lub regionów;</p> <p>e) obejmować monitorowanie postępów we wdrażaniu określonych polityk i środków.</p>	<p>b) zawierać strategię wykorzystania potencjału określonego na podstawie ust. 6 lit. a);</p> <p>c) być przygotowane przy udziale wszystkich odpowiednich regionalnych lub lokalnych zainteresowanych stron i zapewniać udział ogółu społeczeństwa;</p> <p>d) uwzględniać wspólne potrzeby społeczności lokalnych i wielu lokalnych lub regionalnych jednostek administracyjnych lub regionów;</p> <p>e) obejmować monitorowanie postępów we wdrażaniu określonych polityk i środków.</p>
<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczeństwo miało możliwość uczestniczenia w przygotowywaniu planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, kompleksowej oceny oraz polityk i środków.</p>	<p>Państwa członkowskie oraz właściwe władze lokalne i regionalne zapewniają, aby społeczeństwo miało możliwość uczestniczenia w przygotowywaniu planów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, kompleksowej oceny oraz polityk i środków.</p>
<p>W tym celu państwa członkowskie opracowują zalecenia wspierające władze lokalne i regionalne we wdrażaniu na szczeblu regionalnym i lokalnym wykorzystujących określony potencjał polityk i środków w zakresie energooszczędnego ogrzewania i chłodzenia opartego na odnawialnych źródłach energii. Państwa członkowskie w jak największym stopniu wspierają władze lokalne i regionalne za pomocą wszelkich środków, w tym wsparcia finansowego i systemów wsparcia technicznego.</p>	<p>W tym celu państwa członkowskie opracowują zalecenia wspierające władze lokalne i regionalne we wdrażaniu na szczeblu regionalnym i lokalnym wykorzystujących określony potencjał polityk i środków w zakresie energooszczędnego ogrzewania i chłodzenia opartego na odnawialnych źródłach energii. Państwa członkowskie w jak największym stopniu wspierają władze lokalne i regionalne za pomocą wszelkich środków, w tym wsparcia finansowego i systemów wsparcia technicznego.</p>

Poprawka 44

Artykuł 23 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W tym celu państwa członkowskie opracowują zalecenia wspierające władze lokalne i regionalne we wdrażaniu na szczeblu regionalnym i lokalnym wykorzystujących określony potencjał polityk i środków w zakresie energooszczędnego ogrzewania i chłodzenia opartego na odnawialnych źródłach energii. Państwa członkowskie w jak największym stopniu wspierają władze lokalne i regionalne za pomocą wszelkich środków, w tym wsparcia finansowego i systemów wsparcia technicznego.</p>	<p>W tym celu państwa członkowskie opracowują zalecenia wspierające władze lokalne i regionalne we wdrażaniu na szczeblu regionalnym i lokalnym wykorzystujących określony potencjał polityk i środków w zakresie energooszczędnego ogrzewania i chłodzenia opartego na odnawialnych źródłach energii. Państwa członkowskie w jak największym stopniu wspierają władze lokalne i regionalne za pomocą wszelkich środków, w tym wsparcia finansowego i systemów wsparcia technicznego. Państwa członkowskie dbają o to, by plany w zakresie ogrzewania i chłodzenia były pod względem treści i ram czasowych zgodne z innymi lokalnymi wymogami dotyczącymi planowania w zakresie klimatu, energii i środowiska, aby uniknąć powielania prac i obciążeń administracyjnych dla władz lokalnych i regionalnych oraz zachęcać do skutecznego wdrażania planów.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 45

Artykuł 23 ust. 6 lit. a) (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	6 lit. a) <i>Lokalne plany w zakresie ogrzewania i chłodzenia mogą być realizowane wspólnie przez grupę kilku sąsiadujących ze sobą władz lokalnych, jeżeli uwarunkowania geograficzne i administracyjne oraz infrastruktura ciepłownicza i chłodnicza są do tego odpowiednie.</i>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 46

Artykuł 23 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	da 1) <i>zawierać ocenę ważnej roli społeczności energetycznych działających w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i innych inicjatyw konsumenckich, które mogą aktywnie przyczynić się do realizacji lokalnych projektów w zakresie ogrzewania i chłodzenia;</i>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 47

Artykuł 23 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	da 2) <i>zawierać ocenę sposobu finansowania wdrażania określonych polityk i środków oraz zapewniać mechanizmy finansowe, w tym bezpośrednie finansowanie UE, umożliwiające władzom lokalnym i regionalnym oraz indywidualnym konsumentom przejście na odnawialne technologie grzewcze i chłodnicze;</i>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 48

Artykuł 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. By zwiększyć efektywność energetyczną w zakresie energii pierwotnej oraz udział energii ze źródeł odnawialnych w zaopatrzeniu w energię cieplną i chłodniczą, efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy jest systemem, który spełnia następujące kryteria:	1. By zwiększyć efektywność energetyczną w zakresie energii pierwotnej oraz udział energii ze źródeł odnawialnych w zaopatrzeniu w energię cieplną i chłodniczą, efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy jest systemem, który spełnia następujące kryteria:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) do dnia 31 grudnia 2025 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych lub w co najmniej 50 % ciepło odpadowe, lub w co najmniej 75 % ciepło pochodzące z kogeneracji, lub w co najmniej 50 % wykorzystuje się połączenie takiej energii i ciepła;</p> <p>b) od dnia 1 stycznia 2026 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych lub w co najmniej 50 % ciepło odpadowe, lub w co najmniej 80 % ciepło pochodzące z wysokosprawnej kogeneracji, lub co najmniej połączenie takiej energii cieplnej wprowadzanej do sieci, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 5 %, a całkowity udział energii ze źródeł odnawialnych, ciepła odpadowego lub ciepła pochodzącego z wysokosprawnej kogeneracji wynosi co najmniej 50 %;</p> <p>c) od dnia 1 stycznia 2035 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 20 %;</p> <p>d) od dnia 1 stycznia 2045 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 75 % energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 40 %;</p> <p>e) od dnia 1 stycznia 2050 r. – system, w którym wykorzystuje się wyłącznie energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 60 %;</p>	<p>a) do dnia 31 grudnia 2029 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych lub w co najmniej 50 % ciepło odpadowe, lub w co najmniej 75 % ciepło pochodzące z kogeneracji, lub w co najmniej 50 % wykorzystuje się połączenie takiej energii i ciepła;</p> <p>b) od dnia 1 stycznia 2030 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych lub w co najmniej 50 % ciepło odpadowe, lub w co najmniej 80 % ciepło pochodzące z wysokosprawnej kogeneracji, lub co najmniej połączenie takiej energii cieplnej wprowadzanej do sieci, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 5 %, a całkowity udział energii ze źródeł odnawialnych, ciepła odpadowego lub ciepła pochodzącego z wysokosprawnej kogeneracji wynosi co najmniej 50 %;</p> <p>c) od dnia 1 stycznia 2035 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 50 % energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 20 %;</p> <p>d) od dnia 1 stycznia 2045 r. – system, w którym wykorzystuje się w co najmniej 75 % energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 40 %;</p> <p>e) od dnia 1 stycznia 2050 r. – system, w którym wykorzystuje się wyłącznie energię ze źródeł odnawialnych i ciepło odpadowe, w którym udział energii ze źródeł odnawialnych wynosi co najmniej 60 %;</p>

Uzasadnienie

Popularyzacja rozwiązań kogeneracyjnych jako bardziej efektywnych energetycznie powinna stanowić priorytet w działaniach na rzecz poprawy jakości systemu ciepłowniczego. Wprowadzenie zmiany definicji efektywnego systemu ciepłowniczego w tak szybkim tempie spowodowałoby, że duża część modernizowanych obecnie jednostek i sieci nie spełniałaby kryteriów z uwagi na czas niezbędny do amortyzacji rozwiązań i nie można byłoby uzyskać dofinansowania na dalszą ich modernizację oraz inwestycje w nowe źródła energii. Dynamiczna zmiana w tym zakresie mogłaby również spowodować niekontrolowany wzrost kosztów dostawy energii z sieci ciepłowniczych, co z kolei mogłoby skutkować ograniczeniem zainteresowania odbiorców korzystaniem z tych systemów i powrotem do mniej efektywnych lokalnych źródeł ciepła, których nie można kontrolować pod względem emisji CO₂ i pyłów.

Ogólnie rzecz biorąc, technologie i paliwa wykorzystywane w systemach ciepłowniczych nie powinny co do zasady eliminować możliwości zgłaszania i finansowania oszczędności wynikających ze środków w zakresie efektywności energetycznej.

Poprawka 49

Artykuł 26.1 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Państwa członkowskie wprowadzają środki mające za- chęcać – zwłaszcza MŚP, mikroprzedsiębiorstwa i osoby samozatrudnione – do uczestnictwa w takich programach szkoleniowych.</p>

Poprawka 50

Artykuł 26 ust. 1 lit. b)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>1 lit. b) W terminie do 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja tworzy platformę pojedynczego punktu dostępu służącą wspieraniu i dzieleniu się wiedzą związaną z zapewnieniem odpowiedniego poziomu wykwalifikowanych specjalistów, aby osiągnąć cele UE w zakresie klimatu i energii. Platforma ta gromadzi państwa członkowskie, partnerów społecznych, instytucje edukacyjne, środowisko akademickie i inne odpowiednie zainteresowane strony, aby wspierać i promować najlepsze praktyki w celu zapewnienia większej liczby specjalistów w zakresie efektywności energetycznej oraz przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji specjalistów w celu zaspokojenia potrzeb rynku i połączenia wyzwania z bieżącymi inicjatywami UE, takimi jak Społeczny Fundusz Klimatyczny, Erasmus+ i Nowy Europejski Bauhaus.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 51

Artykuł 27 ust. 4 i 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Państwa członkowskie zachęcają instytucje publiczne do stosowania umów o poprawę efektywności energetycznej do renowacji dużych budynków. W przypadku renowacji dużych budynków niemieszkalnych o powierzchni użytkowej powyżej 1 000 m² państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje publiczne oceniały wykonalność stosowania umów o poprawę efektywności energetycznej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zachęcać instytucje publiczne do łączenia umów o poprawę efektywności energetycznej z rozszerzonymi usługami energetycznymi, w tym reagowaniem na zapotrzebowanie i magazynowanie.</p> <p>5. Państwa członkowskie wspierają sektor publiczny w przyjmowaniu ofert usług energetycznych, w szczególności w odniesieniu do modernizacji budynków poprzez:</p>	<p>4. Państwa członkowskie zachęcają władze lokalne i regionalne oraz inne instytucje publiczne do stosowania umów o poprawę efektywności energetycznej do renowacji dużych budynków. W przypadku renowacji dużych budynków niemieszkalnych o powierzchni użytkowej powyżej 1 000 m² państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie instytucje publiczne oceniały wykonalność stosowania umów o poprawę efektywności energetycznej.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zachęcać władze lokalne i regionalne oraz inne instytucje publiczne do łączenia umów o poprawę efektywności energetycznej z rozszerzonymi usługami energetycznymi, w tym reagowaniem na zapotrzebowanie i magazynowanie.</p> <p>5. Państwa członkowskie wspierają sektor publiczny, wzłaszcza władze lokalne i regionalne, w przyjmowaniu ofert usług energetycznych, w szczególności w odniesieniu do modernizacji budynków poprzez:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) udostępnianie wzorów umów o poprawę efektywności energetycznej, które zawierają co najmniej punkty wymienione w załączniku XIII oraz uwzględniają istniejące normy europejskie lub międzynarodowe, dostępne wytyczne przetargowe i przewodnik Eurostatu dotyczący ujęcia statystycznego umów o poprawę efektywności energetycznej w rachunkach narodowych;</p> <p>b) udostępnianie informacji o sprawdzonych rozwiązaniach w dziedzinie umów o poprawę efektywności energetycznej, w tym, jeżeli jest dostępna, analizę kosztów i korzyści przeprowadzoną z uwzględnieniem cyklu życia;</p> <p>c) publiczne udostępnianie bazy danych zrealizowanych i znajdujących się w trakcie realizacji projektów dotyczących umów o poprawę efektywności energetycznej, która obejmuje prognozowane i osiągnięte oszczędności energii.</p>	<p>a) udostępnianie wzorów umów o poprawę efektywności energetycznej, które zawierają co najmniej punkty wymienione w załączniku XIII oraz uwzględniają istniejące normy europejskie lub międzynarodowe, dostępne wytyczne przetargowe i przewodnik Eurostatu dotyczący ujęcia statystycznego umów o poprawę efektywności energetycznej w rachunkach narodowych;</p> <p>b) udostępnianie informacji o sprawdzonych rozwiązaniach w dziedzinie umów o poprawę efektywności energetycznej, w tym, jeżeli jest dostępna, analizę kosztów i korzyści przeprowadzoną z uwzględnieniem cyklu życia;</p> <p>c) publiczne udostępnianie bazy danych zrealizowanych i znajdujących się w trakcie realizacji projektów dotyczących umów o poprawę efektywności energetycznej, która obejmuje prognozowane i osiągnięte oszczędności energii.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 52

Artykuł 28

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Nie naruszając postanowień art. 107 i 108 TFUE, państwa członkowskie ułatwiają tworzenie instrumentów finansowych lub korzystanie z istniejących instrumentów dotyczących środków poprawy efektywności energetycznej w celu zmaksymalizowania korzyści wynikających z finansowania wieloźródłowego i z połączenia dotacji, instrumentów finansowych i pomocy technicznej.</p> <p>2. W stosownych przypadkach Komisja bezpośrednio lub za pośrednictwem europejskich instytucji finansowych wspiera państwa członkowskie w tworzeniu instrumentów finansowania oraz instrumentów zapewniających pomoc na rozwój projektów na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym w celu zwiększenia inwestycji w efektywność energetyczną w poszczególnych sektorach oraz w celu ochrony i wzmocnienia pozycji odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, w tym poprzez uwzględnienie perspektywy równości, tak aby nikt nie został pominięty.</p>	<p>1. Nie naruszając postanowień art. 107 i 108 TFUE, państwa członkowskie ułatwiają tworzenie instrumentów finansowych lub korzystanie z istniejących instrumentów dotyczących środków poprawy efektywności energetycznej w celu zmaksymalizowania korzyści wynikających z finansowania wieloźródłowego i z połączenia dotacji, instrumentów finansowych i pomocy technicznej.</p> <p>2. W stosownych przypadkach Komisja bezpośrednio lub za pośrednictwem europejskich instytucji finansowych wspiera państwa członkowskie w tworzeniu instrumentów finansowania oraz instrumentów zapewniających pomoc na rozwój projektów na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym w celu zwiększenia inwestycji w efektywność energetyczną w poszczególnych sektorach oraz w celu ochrony i wzmocnienia pozycji odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, w tym poprzez uwzględnienie perspektywy równości, tak aby nikt nie został pominięty.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie przyjmują środki zapewniające, aby produkty pożyczkowe na rzecz efektywności energetycznej, takie jak zielone kredyty hipoteczne i zielone pożyczki, zabezpieczone i niezabezpieczone, były oferowane szeroko i w sposób niedyskryminacyjny przez instytucje finansowe oraz aby były widoczne i dostępne dla konsumentów. Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu ułatwienie wdrażania systemów finansowania rachunkowego i podatkowego. Państwa członkowskie zapewniają, by banki i inne instytucje finansowe otrzymywały informacje o możliwościach udziału w finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym poprzez tworzenie partnerstw publiczno-prywatnych.</p>	<p>3. Państwa członkowskie przyjmują środki zapewniające, aby produkty pożyczkowe na rzecz efektywności energetycznej, takie jak zielone kredyty hipoteczne i zielone pożyczki, zabezpieczone i niezabezpieczone, oraz wsparcie finansowe przeznaczone na zakup lub zapewnienie dostępu do transportu publicznego i bezemisyjnych rodzajów transportu były oferowane szeroko i w sposób niedyskryminacyjny przez instytucje finansowe oraz aby były widoczne i dostępne dla konsumentów. Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu ułatwienie wdrażania systemów finansowania rachunkowego i podatkowego. Państwa członkowskie zapewniają, by banki i inne instytucje finansowe otrzymywały informacje o możliwościach udziału w finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej, w tym poprzez tworzenie partnerstw publiczno-prywatnych.</p>
<p>4. Komisja ułatwia wymianę sprawdzonych rozwiązań między właściwymi władzami lub organami krajowymi i regionalnymi, np. w ramach dorocznych spotkań organów regulacyjnych oraz za pomocą publicznych baz danych zawierających informacje dotyczące wdrażania środków przez państwa członkowskie i porównywania krajów.</p>	<p>4. Komisja ułatwia wymianę sprawdzonych rozwiązań między właściwymi władzami lub organami krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi, np. w ramach dorocznych spotkań organów regulacyjnych oraz za pomocą publicznych baz danych zawierających informacje dotyczące wdrażania środków przez państwa członkowskie i porównywania krajów.</p>
<p>5. Aby zmobilizować fundusze prywatne na rzecz środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE, Komisja nawiązuje dialog zarówno z publicznymi, jak i prywatnymi instytucjami finansowymi w celu określenia możliwych do podjęcia działań.</p>	<p>5. Aby zmobilizować fundusze prywatne na rzecz środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE, Komisja nawiązuje dialog zarówno z publicznymi, jak i prywatnymi instytucjami finansowymi w celu określenia możliwych do podjęcia działań.</p>
<p>6. Działania, o których mowa w ust. 4 obejmują następujące elementy:</p>	<p>6. Działania, o których mowa w ust. 4 obejmują następujące elementy:</p>
<p>a) stymulowanie inwestycji kapitałowych w efektywność energetyczną poprzez uwzględnianie szerszych skutków oszczędności energii;</p>	<p>a) stymulowanie inwestycji kapitałowych w efektywność energetyczną poprzez uwzględnianie szerszych skutków oszczędności energii;</p>
<p>b) zapewnianie lepszych danych dotyczących wyników w zakresie efektywności energetycznej i finansowania przez:</p>	<p>b) zapewnianie lepszych danych dotyczących wyników w zakresie efektywności energetycznej i finansowania przez:</p>
<p>(i) dalsze analizowanie, w jaki sposób inwestycje w efektywność energetyczną poprawiają leżące u ich podstaw wartości aktywów;</p>	<p>(i) dalsze analizowanie, w jaki sposób inwestycje w efektywność energetyczną poprawiają leżące u ich podstaw wartości aktywów;</p>
<p>(ii) wspieranie badań oceniających monetyzację nie-energetycznych korzyści płynących z inwestycji w efektywność energetyczną.</p>	<p>(ii) wspieranie badań oceniających monetyzację nie-energetycznych korzyści płynących z inwestycji w efektywność energetyczną.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>7. W celu stymulowania prywatnego finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, państwa członkowskie wdrażając niniejszą dyrektywę:</p> <p>a) rozważają sposoby lepszego wykorzystywania audytów energetycznych na mocy art. 11, aby wpływać na proces decyzyjny;</p> <p>b) w optymalny sposób wykorzystują możliwości i narzędzia dostępne w budżecie ogólnym i zaproponowane w inicjatywie dotyczącej inteligentnego finansowania na rzecz inteligentnych budynków oraz w komunikacie Komisji pt. „Fala renowacji”.</p> <p>8. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dostarczy państwom członkowskim i uczestnikom rynku wskazówki, jak uruchomić inwestycje prywatne.</p> <p>Wskazówki te mają mieć na celu pomoc państwom członkowskim i uczestnikom rynku w rozwijaniu i realizacji ich inwestycji w efektywność energetyczną w ramach różnych programów unijnych i będą zawierać propozycje odpowiednich mechanizmów i rozwiązań finansowych, z połączeniem dotacji, instrumentów finansowych i pomocy na rozwój projektów, w celu zwiększenia skali istniejących inicjatyw i wykorzystania finansowania unijnego jako katalizatora do pozyskiwania i uruchamiania finansowania prywatnego.</p> <p>9. Państwa członkowskie mogą utworzyć krajowy fundusz efektywności energetycznej. Fundusz ten ma służyć wdrożeniu środków w zakresie efektywności energetycznej, w tym środków na podstawie art. 8 ust. 3 i art. 22, na zasadzie priorytetu wśród odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, a także wdrożeniu krajowych środków w zakresie efektywności energetycznej w celu wsparcia państw członkowskich w realizacji ich krajowych wkładów w zakresie efektywności energetycznej i ich orientacyjnych trajektorii, o których mowa w art. 4 ust. 2. Krajowy fundusz efektywności energetycznej może być finansowany z dochodów z aukcji uprawnień na podstawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji w sektorach budownictwa i transportu.</p> <p>10. Państwa członkowskie mogą zezwolić instytucjom publicznym na wypełnianie obowiązków określonych w art. 6 ust. 1 przez przekazywanie rocznych składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej w wysokości odpowiadającej wartości inwestycji, które są wymagane, by wypełnić te obowiązki.</p>	<p>7. W celu stymulowania prywatnego finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, państwa członkowskie wdrażając niniejszą dyrektywę:</p> <p>a) rozważają sposoby lepszego wykorzystywania audytów energetycznych na mocy art. 11, aby wpływać na proces decyzyjny;</p> <p>b) w optymalny sposób wykorzystują możliwości i narzędzia dostępne w budżecie ogólnym i zaproponowane w inicjatywie dotyczącej inteligentnego finansowania na rzecz inteligentnych budynków oraz w komunikacie Komisji pt. „Fala renowacji”.</p> <p>8. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dostarczy państwom członkowskim i uczestnikom rynku wskazówki, jak uruchomić inwestycje prywatne.</p> <p>Wskazówki te mają mieć na celu pomoc państwom członkowskim, regionom, władzom lokalnym i uczestnikom rynku w rozwijaniu i realizacji ich inwestycji w efektywność energetyczną w ramach różnych programów unijnych i będą zawierać propozycje odpowiednich mechanizmów i rozwiązań finansowych, z połączeniem dotacji, instrumentów finansowych i pomocy na rozwój projektów, w celu zwiększenia skali istniejących inicjatyw i wykorzystania finansowania unijnego jako katalizatora do pozyskiwania i uruchamiania finansowania prywatnego.</p> <p>9. Państwa członkowskie mogą utworzyć krajowy fundusz efektywności energetycznej. Fundusz ten ma służyć wdrożeniu środków w zakresie efektywności energetycznej, w tym środków na podstawie art. 8 ust. 3 i art. 22, na zasadzie priorytetu wśród odbiorców wrażliwych, osób dotkniętych ubóstwem energetycznym oraz, w stosownych przypadkach, osób zajmujących mieszkania socjalne, a także wdrożeniu krajowych środków w zakresie efektywności energetycznej w celu wsparcia państw członkowskich w realizacji ich krajowych wkładów w zakresie efektywności energetycznej i ich orientacyjnych trajektorii, o których mowa w art. 4 ust. 2. Krajowy fundusz efektywności energetycznej może być finansowany z dochodów z aukcji uprawnień na podstawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji w sektorach budownictwa i transportu.</p> <p>10. Państwa członkowskie mogą zezwolić instytucjom publicznym na wypełnianie obowiązków określonych w art. 6 ust. 1 przez przekazywanie rocznych składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej w wysokości odpowiadającej wartości inwestycji, które są wymagane, by wypełnić te obowiązki.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>11. Państwa członkowskie mogą postanowić, że strony zobowiązane mogą wypełniać swoje obowiązki, o których mowa w art. 9 ust. 1 i w art. 4, przekazując roczne składki na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej w wysokości równej wartości inwestycji, które są wymagane, by wypełnić te obowiązki.</p>	<p>11. Państwa członkowskie mogą postanowić, że strony zobowiązane mogą wypełniać swoje obowiązki, o których mowa w art. 9 ust. 1 i w art. 4, przekazując roczne składki na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej w wysokości równej wartości inwestycji, które są wymagane, by wypełnić te obowiązki.</p>
<p>12. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać dochody wynikające z rocznych limitów emisji przewidzianych w decyzji nr 406/2009/WE na tworzenie innowacyjnych mechanizmów finansowania na potrzeby poprawy efektywności energetycznej.</p>	<p>12. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać dochody wynikające z rocznych limitów emisji przewidzianych w decyzji nr 406/2009/WE na tworzenie innowacyjnych mechanizmów finansowania na potrzeby poprawy efektywności energetycznej.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 53

Załącznik IV

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i koncesji instytucje zamawiające i podmioty zamawiające dokonujące zakupu produktów, usług, budynków i robót budowlanych muszą spełniać następujące wymogi:</p>	<p>W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego i koncesji instytucje zamawiające i podmioty zamawiające dokonujące zakupu produktów, usług, budynków i robót budowlanych muszą spełniać następujące wymogi, zgodnie z kryteriami opłacalności, wykonalności ekonomicznej, trwałości, przydatności technicznej i wystarczającej konkurencji:</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
<p>d) nabywają jedynie opony spełniające kryterium posiadania najwyższej klasy efektywności paliwowej zgodnie z definicją podaną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/740. Wymóg ten nie zabrania instytucjom publicznym nabywania opon o najwyższej klasie przyczepności na mokrej nawierzchni lub zewnętrznego hałasu toczenia, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego;</p>	<p>d) nabywają jedynie opony spełniające kryterium posiadania najwyższej klasy efektywności paliwowej zgodnie z definicją podaną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/740. Wymóg ten jednak musi zapewniać dobry poziom przyczepności na mokrej nawierzchni i niskie wskaźniki zewnętrznego hałasu toczenia także w warunkach zimowych, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego;</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
<p>f) nabywają lub zawierają nowe umowy najmu obejmujące jedynie budynki spełniające co najmniej minimalne wymogi dotyczące charakterystyki energetycznej określone w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2010/31/UE, chyba że ich nabycie ma na celu:</p>	<p>f) nabywają lub zawierają nowe umowy najmu obejmujące jedynie budynki spełniające co najmniej minimalne wymogi dotyczące charakterystyki energetycznej określone w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2010/31/UE lub inne wymogi dotyczące istniejących budynków lub gruntowniejszej renowacji uznane za odpowiednie przez państwa członkowskie, chyba że ich nabycie ma na celu:</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>

Uzasadnienie

Należy uwzględnić wszystkie wymiary zrównoważonego rozwoju, a więc także te w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej. W przypadku opon należy również uwzględnić warunki zimowe. Minimalne wymogi dotyczące charakterystyki energetycznej określone w dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków nie są odpowiednie dla renowacji, ponieważ są one określone w różny sposób w poszczególnych państwach członkowskich.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Zgadza się z Komisją Europejską, że efektywność energetyczna odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., poprawie bezpieczeństwa dostaw energii i zmniejszeniu zależności UE od przywożonych paliw, zwłaszcza w obliczu obecnego kryzysu związanego z cenami energii, na które ogromny wpływ wywiera wojna w Ukrainie.
2. Wyraża zadowolenie w związku z proponowanymi zmianami do obowiązujących przepisów dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i podkreśla, że zmiany te powinny wzmocnić ramy prawne, stwarzając więcej możliwości wykorzystania potencjału poprawy efektywności energetycznej zgodnie z prawem o klimacie wdrażanym na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym.
3. Podkreśla kluczową rolę działań na szczeblu UE w zakresie efektywności energetycznej, które są niezbędne do osiągnięcia celów Zielonego Ładu; zaznacza, że działania te należy oczywiście wdrażać na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym i dlatego wyraża zadowolenie, że we wniosku uwzględniono w większym stopniu rolę władz lokalnych i regionalnych.
4. Podkreśla, że trwająca transformacja energetyczna skutkuje przejściem od systemu energetycznego opartego na tradycyjnym, scentralizowanym wytwarzaniu energii do systemu bardziej zdecentralizowanego, energooszczędnego, elastycznego i w dużej mierze opartego na odnawialnych źródłach energii. Wyraża uznanie, że we wniosku dostrzega się rolę obywateli w transformacji energetycznej oraz potrzebę stałego podnoszenia świadomości, w tym poprzez takie instrumenty jak Pakt na rzecz Klimatu; w tym kontekście przypomina o zasadniczym znaczeniu działań lokalnych i regionalnych, które pomagają angażować obywateli i promować zieloną transformację dzięki skutecznym najlepszym praktykom realizowanym przez społeczność lokalną.
5. Uważa, że unia energetyczna powinna umożliwić obywatelom indywidualną lub zbiorową produkcję, zużywanie, magazynowanie własnej energii ze źródeł odnawialnych lub handel nią, a także podejmowanie działań na rzecz oszczędzania energii i stawanie się aktywnymi uczestnikami rynku energii poprzez wybór dokonywany przez konsumenta. Unia energetyczna powinna też dać im możliwość uczestniczenia – w poczuciu bezpieczeństwa i zaufania – w reagowaniu na zapotrzebowanie. W związku z tym ponawia swój apel⁽¹⁾ i apel Parlamentu Europejskiego o uzgodnienie na szczeblu UE praktycznego wspólnego rozumienia definicji „prosumentów”⁽²⁾ w drodze procesu partycypacyjnego kierowanego przez Komisję.
6. Przypomina, że władze lokalne i regionalne są właścicielami budynków i zarządzają nimi przede wszystkim w celu wykonywania ustawowych zadań administracyjnych i socjalnych. Budynki to o wiele więcej niż tylko obiekty służące oszczędności energii. Szytne wymogi w zakresie renowacji energetycznej wymagałyby zatem od władz lokalnych i regionalnych podjęcia kosztownych środków budowlanych, które niekoniecznie odzwierciedlają całościowe spojrzenie na funkcje tych budynków i niekoniecznie też są zrównoważone w perspektywie średnio- i długoterminowej. W tym kontekście Komitet apeluje, by w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej jako sposób na zwiększenie efektywności energetycznej traktować raczej wydajniejsze i inteligentniejsze wykorzystanie istniejących budynków publicznych i bardziej skoncentrować się na tym aspekcie.
7. Przyjmuje z aprobatą jednoznaczne odniesienie do potrzeby zwalczania ubóstwa energetycznego i ubóstwa w zakresie mobilności za pomocą środków na rzecz efektywności energetycznej i do związanej z tym konieczności udzielania przez państwa członkowskie wsparcia na te cele na szczeblu lokalnym i regionalnym. Dlatego uważa, że zasadnicze znaczenie ma tu zmniejszenie początkowych obciążeń kosztowych związanych ze środkami na rzecz efektywności energetycznej, zwłaszcza dla gospodarstw domowych i konsumentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.
8. Wyraża satysfakcję z uwzględnienia kwestii połączenia obszarów wiejskich i oddalonych, których mieszkańcy w większości mogą stać się użytkownikami transportu znajdującymi się w trudnej sytuacji w procesie przechodzenia na mobilność zgodną z zasadami zrównoważonego rozwoju.

(1) „Fala renowacji na potrzeby Europy – ekologizacja budynków, tworzenie miejsc pracy, poprawa jakości życia” (CDR-2786-2020) (Dz.U. C 175 z 7.5.2021, s. 23).

(2) Istnieją różne rodzaje prosumentów: gospodarstwa domowe będące prosumentami, produkujące energię elektryczną w domu – głównie poprzez panele fotowoltaiczne na dachach, spółdzielnie energetyczne kierowane przez obywateli lub spółdzielnie mieszkaniowe, prosumenci komercyjni, których głównym przedmiotem działalności nie jest produkcja energii elektrycznej, oraz instytucje publiczne, takie jak szkoły czy szpitale.

9. Podkreśla, że proponowane bezwzględne ograniczenie zużycia energii i zużycia energii końcowej przez wszystkie instytucje publiczne o 1,7% rocznie będzie ogromnym wyzwaniem dla większości państw członkowskich. Będzie to wymagało szeroko zakrojonego budowania zdolności w zakresie finansów, kompetencji, wytycznych, danych, sprawozdawczości itp. Konieczne jest szerokie stosowanie zarówno istniejących, jak i nowych technik i praktyk transformacyjnych. W związku z tym wzywa do pełnego włączenia w ten proces władz lokalnych i regionalnych oraz innych zainteresowanych.

10. Proponuje, aby przeprowadzić przegląd celów dotyczących zużycia energii z uwzględnieniem możliwości ustalenia łącznych celów w zakresie oszczędności energii i zużycia energii zamiast odrębnych wymogów dotyczących energii końcowej i pierwotnej. Przyczyni się to do poprawy efektywności energetycznej w całym łańcuchu – od produkcji po przesył, dystrybucję i wykorzystanie końcowe.

11. Z aprobatą przyjmuje propozycję wprowadzenia wymogów prawnych dotyczących corocznej renowacji 3% budynków publicznych, dostrzega potrzebę szeroko zakrojonego budowania zdolności poprzez wsparcie techniczne, finansowe i wsparcie w zakresie polityki oraz wymianę dobrych praktyk i apeluje o doprecyzowanie i zdefiniowanie środków i metod dotyczących renowacji budynków, odpowiednich współczynników korygujących dla różnych typów i właściwości budynków⁽³⁾, a także ustaleń finansowych na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym.

12. Z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź utworzenia Społecznego Funduszu Klimatycznego jako sposobu na zrekomensowanie ujemnych skutków dotyczących gospodarstwa domowe, mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa oraz użytkowników mobilności znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, a także zapewnienie zrównoważonego społecznie rozwoju. Podkreśla, że finansowanie przewidziane obecnie w ramach zmiany obecnego ETS jest niewystarczające, aby zapewnić prawdziwie sprawiedliwą transformację, oraz że należy rozważyć przeznaczenie dochodów spoza systemu ETS dotyczącego transportu drogowego i budynków (ETS II) na Społeczny Fundusz Klimatyczny. Proponuje, by łączenie dochodów przeznaczonych na Społeczny Fundusz Klimatyczny rozpoczęło się wcześniej niż wdrażanie ETS II. Zwraca uwagę, że w przypadku, gdyby współprawodawcy zdecydowali się nie wprowadzać ETS II, jak przewidziano we wniosku Komisji, obecny system ETS powinien zostać jeszcze bardziej wzmocniony, aby objąć transport drogowy i budynki.

13. Popiera zapisaną w Europejskim prawie o klimacie zasadę, zgodnie z którą wszystkie sektory gospodarki muszą przyczynić się do przejścia na neutralność klimatyczną i do ograniczenia emisji, a system EU ETS mógłby wnieść znaczący wkład, gdyby zasadę „zanieczyszczający płaci” rozszerzono na cały sektor objęty tym systemem. Wskazuje, że sektor budownictwa odpowiada za 40% zużycia energii w Europie. Uważa, że wprowadzenie ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych w tych sektorach jest delikatną kwestią i nie powinno powodować obciążeń dla obszarów i grup obywateli UE znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji.

14. Podkreśla, że znacząca, ale stopniowo wprowadzana opłata za emisję gazów cieplarnianych powinna stanowić niezbędny sygnał dla przedsiębiorstw i pobudzać transformację w najbardziej opłacalny sposób, a także że potrzebne jest skuteczne współdziałanie zmienionego ETS i mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM), ewentualnie w połączeniu z innymi wspierającymi środkami UE, aby zapewnić neutralną dla klimatu i konkurencyjną gospodarkę w regionach UE, zwłaszcza tych, w których zachodzi zrównoważona transformacja sektorów energochłonnych. Stanowczo zaleca możliwie szerokie korzystanie ze zgodnych z prawami rynku instrumentów, w tym instrumentów finansowych opartych na wsparciu z wieloletnich ram finansowych i Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy (NextGenerationEU).

15. Popiera zamiar Komisji, by „zapewnić synergię między różnymi instrumentami finansowania, w szczególności funduszami w ramach zarządzania dzielonego i w ramach zarządzania bezpośredniego (jak np. centralnie zarządzane programy: »Horyzont Europa« czy LIFE), a także między dotacjami, pożyczkami i pomocą techniczną, aby zmaksymalizować ich efekt dźwigni w odniesieniu do finansowania prywatnego i ich wpływ na osiągnięcie celów polityki w zakresie efektywności energetycznej”. W związku z tym wzywa, aby jak najszybciej podjąć konkretne dalsze działania, ponieważ są one warunkiem wstępnym całkowitej renowacji zasobów budowlanych.

16. Zwraca się do Komisji i Parlamentu Europejskiego, aby stworzyły projekt pilotażowy poświęcony konkretnie skomplikowanej renowacji historycznych budynków i/lub szczególnych rozpoznawalnych budynków oraz zwiększeniu efektywności energetycznej takich budynków. Regiony lub miasta uczestniczące w tym projekcie pilotażowym przedstawiłyby szczegółową koncepcję renowacji wybranego przez siebie historycznego lub innego rozpoznawalnego budynku. Jeśli projekt renowacji zostałby wybrany do uzyskania finansowania, po ukończeniu projektu jego wyniki jeszcze bardziej unaocznilyby zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w przechodzenie ku efektywności energetycznej i mogłyby służyć innym władzom lokalnym i regionalnym za wyraźny przykład pokazujący, jak odnawiać kompleksowe historyczne i/lub rozpoznawalne budynki w regionach i miastach.

⁽³⁾ Właściwości budynku, takie jak: wiek, kształt, sposób użytkowania, projekt historyczny/architektoniczny, prawa własności, przeznaczenie, lokalny rynek nieruchomości, wartość alternatywna, koszty podwykonawstwa oraz wszelkie wcześniejsze prace renowacyjne.

17. Apeluje, aby Komisja i państwa członkowskie zapewniły pełne stosowanie środków już istniejących w kontekście ram prawnych dotyczących różnych programów i instrumentów finansowania dostępnych dla miast i regionów. W świetle dodatkowych wysiłków na rzecz efektywności energetycznej wymaganych od władz lokalnych i regionalnych jest bardzo ważne, aby miasta i regiony miały łatwy dostęp do różnorodnych programów i instrumentów finansowania. Tę zwiększoną presję na władze lokalne i regionalne można by na przykład uwzględnić przy rozważaniu punktacji za kwalifikowalność podczas oceny wniosków o dofinansowanie.
18. Ubolewa, że w przeglądzie nie określono ambitnych i jasnych celów w zakresie zielonych zamówień publicznych i zamówień publicznych wspomagających zamknięcie obiegu w gospodarce, w związku z tym apeluje do Komisji, aby we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi opracowała jasne, powszechnie stosowane i szczegółowe procedury dotyczące efektywności energetycznej i zrównoważoności w zamówieniach publicznych w celu uniknięcia zasady, zgodnie z którą pierwszeństwo ma najniższa cena.
19. Podkreśla, że należy uwzględnić efektywność energetyczną, zwłaszcza w odniesieniu do przedsiębiorstw, a przede wszystkim przemysłu wytwórczego, równoległe z ograniczeniem zużycia, które w większym stopniu dotyczy gospodarstw domowych.
20. Zwraca uwagę, że wykorzystanie systemów ciepłowniczych i chłodniczych opartych na jednostkach kogeneracyjnych jest najskuteczniejszym sposobem poprawy jakości powietrza i zwiększenia efektywności energetycznej podczas korzystania z paliw. W związku z tym popiera rozpowszechnianie skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej oraz efektywne wykorzystanie ciepła odpadowego (w tym odpadów komunalnych) tam, gdzie jest to nieuniknione, zgodnie z zasadą obiegu zamkniętego. Uznaje potencjał ciepła odpadowego jako uzupełnienia rozwiązań gazowych/odnawialnych, a zarazem dostrzega znaczenie ograniczenia jego emisji w świetle jego wkładu w globalne ocieplenie. Ponadto korzystanie z ciepła odpadowego pochodzącego z zakładów przemysłowych, ośrodków przetwarzania danych i innych rodzajów działalności społecznej powinno być środkiem rezerwowym, ponieważ wywiera wpływ na środowisko, a dostawy energii ze źródeł odnawialnych pozostają ograniczone.
21. Z zadowoleniem przyjmuje jasny harmonogram wprowadzenia efektywnych komunalnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych. Należy jednak zapewnić wystarczającą elastyczność umożliwiającą dostosowanie systemów ogrzewania i chłodzenia do lokalnych i regionalnych uwarunkowań i potrzeb danego obszaru.
22. Uznaje rolę lokalnych i regionalnych agencji energetycznych jako potężnego narzędzia promowania efektywności energetycznej w całej UE i wzywa Komisję Europejską do wspierania ich działań za pośrednictwem specjalnej sieci i specjalnych funduszy.
23. Akceptuje podstawę prawną, na której Komisja Europejska opiera kompetencję UE w tej dziedzinie. Zgodnie z art. 194 TFUE, Unia jest uprawniona do podejmowania działań w celu m.in. wspierania efektywności energetycznej. W związku z tym uważa, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, pod warunkiem należytego przestrzegania zasady samorządu lokalnego zapisanej w art. 4 TUE i uwzględnienia powyższych poprawek. Środki podejmowane w celu przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu powinny opierać się na postanowieniach art. 151 TFUE. Komitet Regionów uważa, że określenie i utrzymanie na poziomie europejskim celu w zakresie efektywności energetycznej jest zasadne. Pozytywnie ocenia też zgodność wniosku z zasadą proporcjonalności.

Bruksela, dnia 28 kwietnia 2022 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
Apostolos TZITIKOSTAS
